

OPPL. 7 935 000

den

OKTOBER 1986

ENKLE SANNHET

et tidsskrift til forståelse

**FÅR DU
ALLE
NYHETENE
PÅ TV?**

Den Enkle Sannhet har ingen abonnements- eller løssalgspriis, men utgis gratis. Dette er gjort mulig ved frivillige tjenester og gaver fra medlemmene i Guds Verdensvide Menighet og andre som har valgt å støtte menighetens arbeid. Men bidrag mottas med takk. De som ønsker å støtte dette verdensomspennende arbeidet på frivillig basis, er velkomne som medarbeidere for å utbre det opprinnelige, sanne evangelium til alle nasjoner. Bidrag kan sendes til Worldwide Church of God's konti i: *Norge*: Postgiro 2296978; bankgiro 7082.05.12624; *Sverige*: Postgiro 980730-6; *Danmark*: Den danske Bank, konto 3258-13620-9. Vennligst send eventuelle bidrag til nærmeste adresse (se adresselisten nedenfor).

GRUNNLEGGER:

HERBERT W. ARMSTRONG (1892-1986)

UTGIVER:

JOSEPH W. TKACH

REDAKTØR:

HERMANN L. HÖH

ANSVARLIG REDAKTØR:

DEXTER H. FAULKNER

NYHETSREDAKTØR INTERNASJONALT:

GENE H. HÖGBERG

KUNSTNERISK LEDER:

MONTE WOLVERTON

FASTE MEDARBEIDERE:

JOHN HALFORD, RONALD D. KELLY,
RAYMOND F. MCNAIR, RODERICK C. MEREDITH,
DONALD D. SCHRÖDER, JOHN R. SCHRÖDER,
CLAYTON D. STEEP, KEITH W. STUMPF

REDAKSJON:

SHEILA GRAHAM, NORMAN L. SHOAF

ARTIKKELFORFATTERE:

DAVID ALBERT, RICHARD AMES, DIBAR APARTIAN,
ROBERT BORAKER, KENNETH C. HERRMANN,
DAVID HULME, PAUL KROLL, PATRICK A. PARNELL,
RICHARD H. SEDLIACIK, MICHAEL A. SNYDER,
WILLIAM STENGER, DAN C. TAYLOR,
JEFF E. ZHORNE

MANUSKRIFT-KORREKTUR:

PETER MOORE

REDAKSJONSASSISTENTER:

CHERYL EBELING, WERNER JEBENS, DAWNA BORAX,
MARIA STAHL, TONY STYER, WENDY STYER,
RON TOT, EILEEN WENDLING

GRAFIKK:

Grafikkredaktør: RANDALL COLE

Stab: MATTHEW FAULKNER,

L. GREG SMITH

Internasjonal koordinator: KATHE MYERS

FOTOREDAKSJON:

Leder for fototjenester: GREG S. SMITH

Sjef-fotograf: WARREN WATSON

Stab: G. A. BELLUCHE JR.,

CHARLES BUSCHMANN, NATHAN FAULKNER,
CHARLES FELDBUSH, HAL FINCH, ALFRED HENNIG,
ALDRIN MANDIMIKA, ELIZABETH RUCKER,
JENNIFER VANDEGRIFF

Fotoarkiv: KEVIN BLACKBURN

UTGIVELSE:

Sjef for utgivelse: RAY WRIGHT

Produksjonsansvarlig: ROGER G. LIPPROSS

Produksjonssjef: RON TAYLOR

Internasjonale koordinatører:

GERALD CHAPMAN, BOB MILLER

Opplagsansvarlig: BOYD LEESON

Opplagsassistent: CAROL RIEMEN

Kioskbladforsendelse: JOHN LABISSONIERE

FORRETNINGSFØRER:

L. LEROY NEFF

INTERNASJONALE UTGAVER:

BRITISK: JOHN ROSS SCHRÖDER

FRANSK: DIBAR APARTIAN

HOLLANDSK: JOHAN WILMS

ITALIENSK: CARN CATHERWOOD

NORSK: ROY ØSTENSEN

SPANSK: DON WALLS

TYSK: JOHN B. KARLSON

REGIONALE KONTORER:

AUSTRALIA: ROBERT MORTON

CANADA: COLIN ADAIR

ENGLAND: FRANK BROWN

FILIPPINENE: GUY AMES

FRANKRIKE: SAM KNELLER

LATIN-AMERIKA: LEON WALKER

NEDERLAND: BRAM DE BREE

NEW ZEALAND: PETER NATHAN

PUERTO RICO: STAN BASS

SYD-AFRIKA: ROY MCCARTHY

SVEITS: BERNARD ANDRIST

VEST-TYSKLAND: FRANK SCHNEE

den ENKLE SANNHET

et tidsskrift til forståelse

ÅRG. 3 NR. 9

Opplag: 7 935 000

OKTOBER 1986

ARTIKLER

- 2 Atomkrig og Åpenbaringsboken
- 5 Fjernsynsnyhetene: Liten bredde; nesten ingen dybde
- 6 Fra «Morgendagens Verden»
De syv hovedmysterier
- 8 «Hva vi mest trenger, er fred»
- 10 Tidenes mysterium
Mysteriet Guds rike
- 14 Men hvorfor sex?
- 17 Har du gjort noe med hullet i hodet ditt?

FASTE SPALTER

- 1 Fra utgiverens penn
- 26 Nyhetsoversyn

FORSIDEBILDET

Det store flertall i dag baserer seg hovedsagelig på fjernsynet for å få en forståelse av nyhetene og det som skjer i samfunnet. Du kan også selv gå glipp av en masse. Ser man bort fra spesialprogrammer og dokumentarfilmer, gjør tidspresset at fjernsynsnyhetene ikke greier å gi noen dyptpløyende analyse av dagens hovedspørsmål.

FORSIDETEGNING: KEN TUNELL — PT

Den Enkle Sannhet blir også utgitt på engelsk, fransk, hollandsk, italiensk, spansk og tysk av Worldwide Church of God, Pasadena (California, USA) og Borehamwood (England). © 1986 Worldwide Church of God. Alle rettigheter forbeholdt. Printed in England by Ambassador Press Ltd., St. Albans. Kan bestilles i:

Norge: Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2

Danmark: Postboks 211, DK-8100 Århus C

Sverige: Box 5380, S-102 46 Stockholm

Andre utgaver av *Den Enkle Sannhet*:

Engelsk: *The Plain Truth*, P.O. Box 111, Borehamwood, Herts, England WD6 1LU. Tlf. 01-207-2811

Fransk: *La Pure Vérité*, B. P. 64, F-75662 Paris CEDEX 14, Frankrike. Tlf. 01-33-26084

Hollandsk: *De Echte Waarheid*, Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland. Tlf. 034-0239922

Italiensk: *La Pura Verità*, Castella Postale 10349, I-00144 Roma EUR, Italia

Spansk: *La Pura Verdad*, Apartado Postal 1230, Madrid 9, Spania

Tysk: *Klar & Wahr*, Ambassador College, Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, Vest-Tyskland Tlf. 0228-218061

Andre kontoradresser for *Den Enkle Sannhet*:

USA: 300 West Green St., Pasadena, California 91123. Tlf. 800-423-4444

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2. Tlf. 1-800-663-2345

Australia og Sydøst-Asia: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220, Australia. Tlf. 075-35-4233

New Zealand og Stillehavsøyene: P.O. Box 2709, Auckland 1, New Zealand

Ghana: P.O. Box 9617, Kotoka Int. Airport, Accra

Kenya: P.O. Box 47135, Nairobi

Nigeria: P.M.B. 21006, Ikeja, Lagos State

Syd-Afrika: P.O. Box 5644, Cape Town 8000

Zimbabwe: P.O. Box U.A. 30, Union Ave., Harare

Filippinene: P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila 3117

Latin-Amerika: Institución Ambassador, Apartado Postal

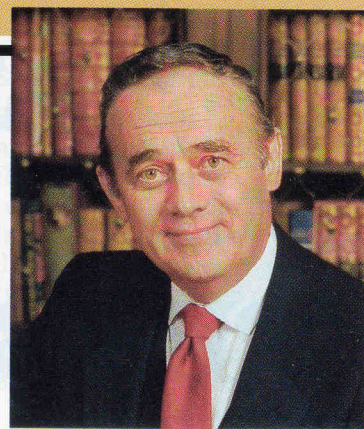
5-595, 06500 México D.F., Mexico

Vestindiske øyer: P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Husk å sende melding om adresseendring så snart som mulig hvis du endrer adresse. Vennligst vedlegg en gammel adresselapp sammen med din nye adresse.

FRA UTGIVERENS PENN

En ansvarsbevisst førstedame

Tidligere i år hadde jeg den ære å være gjest ved en lunsj i Century Plaza-hotellet i Los Angeles, California, hvor jeg hadde et kort møte med USAs førstedame, Nancy Reagan.

Fru Reagan hadde kommet til Los Angeles for å tale ved World Affairs Council om stoffmisbruk. World Affairs Council er det viktigste offentlige forum for standspersoner som besøker Los Angeles.

Det var gripende da fru Reagan påpekte at ingen kan si at dette problemet ikke angår dem. Vi er berørt når det ødelegger familier. Vi er berørt når det koster milliarder av kroner på grunn av ulykker og skoft på arbeidsplassen. Vi er berørt siden det er en bestemt og direkte forbindelse mellom kriminalitet og stoffmisbruk. Det burde berøre oss, siden det er en tragedie som forårsaker usigelige lidelser og mental og følelsesmessig pine for millioner av våre medmennesker.

Fru Reagans personlige korstog mot stoffmisbruk

World Affairs Council i Los Angeles får høre det siste i kampen mot stoffmisbruk.

går tilbake til 1960-årene da hennes mann var guvernør for California. 60-tallet var en tid for omveltninger, frustrasjon og opprør uten like hos den yngre generasjonen.

Den eldre generasjon mumler for seg selv: «Hvor skal dette ende?» Noen håpet at ungdommen ville vokse fra det. Isteden sådde opprøret frøene for de massive problemene *dagens* generasjon av ungdom står overfor. Narkotika er bare en side av det hele.

Da fru Reagans ektemann ble USAs 40. president, fikk hun selv en plattform og en posisjon av betydning. Mens presidenten var i ferd med å komme seg etter mordforsøket den 30. mars 1981, oppsøkte hun derfor leger, lærere og eksperter på stoff- og alkoholmisbruk for å sette seg inn i problemets fulle omfang.

Det er til fru Reagans ære at hun har brukt sin innflytelse til å få nasjonen til i enda større grad å forstå omfanget av bruk og misbruk av stoff. Hun fortalte sine tilhørere med all mulig tydelighet at hver enkelt av oss har en forpliktelse til å ta en personlig stillingstagen til stoffmisbruk.

Og hvor rett har hun ikke!

Vi ønsker alle å *ha* rett. Men det er ikke mange som er villige til å gjøre det vi burde gjøre for å rette opp skjevhetene. For å sitere fru Reagan: «Dere har alle ansvar for å sette samvittighet og prinsipper på linjen. Dere har ansvar for å være intolerante overfor stoffmisbruk når og hvor det så måtte forekomme. Dere har ansvaret for å presse saken igjennom i den grad at andre vil bli ille til mote og dere selv upopulære.»

Dette er nettopp hva fru Reagan gjør. Hennes tilhørerskare bestod av noen av de mest innflytelsesrike personligheter i Los Angeles-området. Mange var utvilsomt personlige venner, siden ekteparet Reagan er fra California. Fru Reagan fortalte sine tilhørere i faste ordelag: «Dette er et moralsk problem, og dere må ta en avgjørelse. Om dere godtar (Fortsettes side 29)

ATOMKRIG og ÅPENBARINGSBOKEN

av Paul Kroll

Kan menneskeheten overleve en total atomkrig?

Våre dager er helt klart den farligste tiden i menneskehetens historie.

Enten vi bor i Amerika, Europa, Sovjetunionen, Asia, Midtøsten, Afrika eller på den andre siden av jordkloden, er vi alle bare ett lite «trykk på knappen» borte fra det endelige ragnarok.

Verden har bare fått en liten forsmak på hva atomkrig er: Hiroshima og Nagasaki. Men skjønner vi virkelig hva som ville hende med oss og med jorden i tilfelle en *total* atomkrig?

Ville menneskeheten overleve dersom atommaktene slapp løs bare en del av sine kjernevåpen?

Et apokalyptisk syn

31. oktober 1983 møttes mer enn 500 deltagere i Washington, D.C. til en viktig konferanse for å diskutere verdens sjebne etter en atomkrig (om det da blir noe igjen).

Blant deltagerne var fremragende forskere og offisielle representanter fra mer enn 20 land. Konferansen var passende kalt: «De langsiktige verdensomspennende biologiske virkningene av en atomkrig». Som et resultat av denne konferansen fikk vi boken *The Cold and the Dark* («Kulden og mørket») og et nytt uttrykk: ATOMVINTEREN.

Dette var ikke det første studiet av atomkrigens følger, ei heller er det blitt det siste. Men konferansen var en milepæl i antall deltagere,

grundighetene i studiene som ble foretatt og en enestående deltagelse fra Sovjetiske forskere.

Vi vil ta et hastig blick på den forferdelige fremtid som forskerne har forutsagt som et resultat av en enkel, stor atomkrig. Men la oss først betrakte et annet fremtidssyn om krig og det som følger etter. Den kommer direkte til oss fra en fjern fortid.

I den kristne verden har de fleste i alle fall et svakt kjennskap til referanser til Åpenbaringen. Apokalypsens eller Åpenbaringens såkalt fire ryttere er ofte blitt brukt som symboler på forferdelige plager.

Uttrykk som: «Herrens dag», «den store trengsel», «de syv siste plager», «ild og svovel» og «avgrunnen» kommer alle fra denne forvirrende boken som er blitt tolket, gjentolket og feiltolket opp gjennom århundrene.

Selv 1800 år etter at apostelen Johannes skrev detaljene i synene sine på den greske øya Patmos, virket innholdet fortsatt som en serie med bisarre halusinasjoner, et opptog av forferdelige mareritt som tatt ut av et bilde av Albrecht Dürer. Men alt dette endret seg da vi fikk kjernekraft og «stjernekrigens» arsenal.

I dag, i siste halvdel av 80-årene, bærer noen av skrekkillusjonene i Åpenbaringen en uhyggelig likhet med både den direkte virkning og langtidsvirkingene av en moderne krigføring og et atomragnarok.

Åpenbaringen beskriver en skremmende rekke av hendelser. Noen er direkte tilskrevet Guds

overnaturlige krefter som kommer etter og overtar for menneskers kriger og infernoer. Det er ikke mange som noengang har pekt på de slående likhetene mellom følgerne av en moderne konvensjonell krig eller kjernekrig med de scenene som er utmalt i Åpenbaringsboken. Begge fremtidsvyene fører til en enorm (om ikke *total*) ødeleggelse av menneskelig liv og et endeligt for planeten jorden selv. La meg allerede nå klart si ifra: Menneskeheten og denne jord *vil* overleve. Og enda viktigere: Du personlig kan overleve. Men mer om det senere.

Etter atomkrigen

Forskerne i den forannevnte konferansen om verden etter en kjernekrig var meget pessimistiske når det gjaldt de mulige følgene av en atomkrig.

Paul Ehrlich fra Stanford-universitetet sa: «Vi syntes ikke vi kunne utelukke muligheten for at menneskeheten gradvis ville gå mot utryddelse etter en slik hendelse» (*The Cold and the Dark*, Paul Ehrlich m.fl., New York, USA; W.W. Norton Co., 1984, s. 137).

Den sovjetiske forskeren Nikolai Botsjkov var enig: «Vi burde ikke være redde for å trekke den konklusjonen at menneskene som art ikke ville kunne overleve forholdene som ville råde» (sammesteds — smst. — s. 142)

Hvordan vil forholdene bli etter en atomkrig, både de øyeblikkelige og de langtidsvirkende? Her er i korthet hva vi må forvente ifølge disse kjente forskerne:

Den direkte eksplosjonsvirkningen

I 1983 hadde atommaktene

kapasitet til å slippe løs tilsvarende *en million* Hiroshima-bomber. En enkelt Hiroshimabombe drepte mellom 100 000 og 200 000 mennesker.

To forskjellige anslag oppgav antall døde fra den øyeblikkelige eksplosjonene, varmebølgen og strålingen til 750 millioner og 1,1 milliarder mennesker, regnet ut fra befolkningstettheten i 1983. Like mange ville bli skadet. På ethvert tidspunkt ville NESTEN HALVPARTEN av befolkningen

Sosialt sammenbrudd

Elektrisitet, gass og brennstoff ville nesten være umulig å få tak i. Derfor ville det nesten ikke eksistere transport — ingen fly, ingen tog, lastebiler eller biler ville være i drift. Levering av mat ville praktisk talt stoppe opp. Kommunikasjoner ville være ødelagt og tause. Vannforsyningene ville være ødelagt eller forurenset.

Medisinsk omsorg ville mangle totalt på et tidspunkt hvor den var *mest nødvendig*. Det ville f.eks. ikke finnes materiale for benmargstransplantasjoner og ingen leger til å utføre dem. De som var forgiftet av strålingen, men fortsatt i live, ville langsomt dø.

Nesten alle byene — hjørnesteinen i et industrisamfunn, og dets mest sårbare komponent — ville bli lagt totalt øde.

Mennesker ville skrike om hjelp, men ingen redningsmann ville kunne komme til unnsetning. *Alt vi er blitt vant til å stole på, ville simpelthen ha sluttet å eksistere*. Muligheten til å overleve for skadede mennesker spredt omkring i de tempererte sonene fra Japan og Kina, over Sovjetunionen, igjennom Europa og over Atlanterhavet til Nordamerika ville være uhyggelig usikre eller ikke eksisterende i det hele tatt.

Ildstormer, tåke og radioaktivitet

Enorme og vidt utbredte branner ville ha en ødeleggende virkning på trær, dyr og grønne planter. Byene ville bli totalt ødelagt av eksplosjoner og voldsomme ildstormer. En krig sent på sommeren eller tidlig på høsten ville føre til en vidstrakt avsviing, og dernest til en katastrofal erosjon og oversvømmelse i den påfølgende regnsesongen.

Radioaktivt regn ville ødelegge faunaen og forurense vannet. Avlinger og overlevende budskap ville bli forgiftet. På enkelte steder

kunne bli dødsofre i løpet av de første få timene etter at man hadde trykket på knappen. De ville simpelthen fordampe under detonasjonen av mellom 25 000 og 37 500 av de 50 000 atombombene og stridshodene som er lagret.

ville jordsmonnet kunne bli så opphetet av branner og ildstormer at frøene i jorden ville bli ødelagt. Derfor ville regenerasjonen av plantelivet bli umuliggjort.

Brennende byer ville lage store skyer av giftige kjemikalier: vinylklorider, nitrogen, svoveloksyder, cyanider, dioksiner, furaner og karbonmonooksyde. Ozonlaget ville bli redusert av enorme mengder med nitrogenoksyd som på en dramatisk måte ville øke den ultrafiolette innstrålingen. Blinde mennesker og dyr ville bli resultatet. Ødelagte immunsystemer, et annet resultat, ville legge veien åpen for epidemier.

Kulde, mørke, planteliv

Store skyer med kjemikalier, støv, sot og aske ville midlertidig stoppe solstrålene. Fotosyntesen ville stoppe eller bli vesentlig redusert. Uten den kunne ikke hverken dyr eller mennesker leve. Vi er nå alt kommer til alt avhengig av grønne planter for å overleve, slik dyrene er det. Om en krig kom under eller like før vekstsesongen, ville nesten alle landplanter og årlige avlinger bli ødelagt.

Husdyr og ville dyr ville bli drept av eksplosjoner, branner, stråling, matmangel og en stadig økende kulde. En kjernekrig ville forandre klimaet i hele den nordlige hemisfæren. Klimaet ville endres dramatisk fra dens nåværende sesongpregede årssyklus til en «lang, solløs, frossen natt.» Så ville, ironisk nok, en «ondartet» sol noen måneder senere begynne å piske mot jorden og dens overlevende med sine ultrafiolette stråler.

Forandringer i det klimatiske mønsteret ville få sne på fjellene til å smelte. Resultatet ville være oversvømmelser over hele kontinenter. Temperaturen i store områder ville falle til under frysepunktet, til og med om sommeren.

Jordbruksdød og hungersnød

Jordbruksproduksjonen ville opphøre for minst ett år, ganske enkelt på grunn av den første eksplosjonen og strålingen, kulden og mørket som snart ville komme.

Men jordsmonnet ville også være forgiftet. Det ville ikke finnes brennstoff, ikke noen transport, intet organisert samfunn, ingen

markeder for kjøp og salg, og bare noen få overlevende. Kunne de overlevende virkelig dyrke avlinger neste år og året derpå?

De sparsomme lagrene med mat i befolkningsentra vil bli ødelagt eller forurenset. *Er det realistiske å tro at noe menneske kunne overleve dette?* Til og med land som ikke direkte ville være berørt av detonasjonen, ville lide under langtidsvirkningene. De kunne f.eks. ikke importere mat eller teknologi. Deres eksportmarkeder ville også være borte, og befolkningene ville lide under hungersnød.

Astrogeofysikeren dr. Walter

I dag, i siste halvdel av 80-årene, bærer noen av skrekkillusjonene i Åpenbaringen en uhyggelig likhet med både den direkte virkning og langtidsvirkningene av en moderne krigføring og et atomragnarok.

Orr Roberts skrev at etter et atomangrep «er det mulig at en tredjedel av verdensbefolkningen ville dø av sykdommer som ville skyldes feilernæring» (smst., s. 158)

Sykdommer, epidemier

Hungersnød, stråleforgiftning, UV-stråling, mangel på sanitærmuligheter, matforurensing, et ikke-fungerende immunsystem og mangel på medisinsk hjelp ville stille de overlevende åpne for forferdelige sykdommer og verdensomspennende epidemier. Rabies og pest ville f.eks. grassere.

Ondartede former for mikroorganismer som ville bli spredt av en økende mengde med insekter uten naturlige fiender, ville slå ned på en sårbar menneskehet. Million-

talls råtnende lik ville også øke mulighetene for sykdom.

Er disse forferdelige virkningene overdrevet? Noen ville nok foretrekke å tro det. Men angagelig er det *motsatte* sant. «Det har vært en systematisk tendens til å undervurdere virkningene av kjernevåpnene og en atomkrig,» sa romfartsforskeren Carl Sagan (smst., s. 24).

Hvorfor skulle det være slik? En ar årsakene er «synergisme», samvirkningen som sannsynligvis ville finne sted. Det vil si at menneskene ville bli utsatt for *flere stressfaktorer samtidig*, som skader, mangel på mat og vesentlige tjenester, panikk og naturkatastrofer. Den totale effekt av disse virkningene ville bli mye større enn summen av disse virkningene hver for seg.

Fremtiden vår er ikke særlig sikker. Men hva forskerne forutsa, om enn så forferdelig, er ikke noe i forhold til redslene i Åpenbaringen. For sidene i denne boken viser til lignende angrep på omgivelsene og mennesket. Men størrelsene av dem og den stadig gjentagelsen får forskernes atomvinter til å synes som en vår.

Åpenbaringen avdekket

Vi blir introdusert til menneskets *bibelske* mareritt med Apokalypsen fire ryttere i Åpenbaringen 6.

Johannes skriver: «Da så jeg en HVIT HEST, og han som satt på den, hadde en bue. Det ble gitt ham en seierskrans, og med seier drog han utfor å seire» (Åp. 6:2). (Alle bibelsitater er fra den nye norske bibeloversettelsen.) De som studerer Bibelen, vet at dette referer til falske profeter og demoniske ledere av den typen som innhyller verden i åndelige og virkelige kriger.

Johannes fortsetter: «Og det kom frem en annen hest, som var FLAMMENDE RØD. Han som satt på den, fikk makt til å ta freden bort fra jorden, så folk skulle slakte hverandre ned; og det ble gitt ham et stort sverd . . .

Da så jeg en gulblek hest. Rytterens navn var DØDEN, og dødsriket var i hans følge. De fikk makt over *fjerdedelen av jorden*, så de kunne drepe med sverd, hungersnød og pest, og ved hjelp av jordens villdyr . . .» (Åp. 6:4-8).

(Fortsettes side 28)

E

r fjernsynet din viktigste nyhetskilde?

Hvis det er det, kan det hende du går glipp av en masse. Neil Postman, en ledende nyhetsanalytiker av de elektroniske media i USA, gjør dette klart:

«Velgermassen i USA er antagelig den dårligst opplyste i Vesten fordi folk i så stor grad baserer seg på fjernsynet for å få en forståelse av verden. Amerikanerne vet om en mengde ting, men har *kjennskap* til svært lite.»

Postmans kritikk er hovedsagelig rettet mot nyhetene på amerikansk kommersielt fjernsyn. Men hans vurdering gjelder i stor grad også for andre moderne land i Vesten.

Postman legger til at fjernsynet «er et lysflekk-medium, et medium innstilt på nåtiden. Dens grammatikk tillater så å si ingen tilgang til fortiden.»

Postman, som har utgitt boken *Amuse Ourselves to Death* («La oss underholde oss til døde»), legger til: «Kunnskap krever en historisk dimensjon, en forståelse for hva en sak kan medføre.» Men med unntak av spesialprogrammer og dokumentarfilmer, går ikke fjernsynsnyhetene i dag tilstrekkelig i dybden av viktige spørsmål.

Men viktigst av alt, sier han, er det faktum at fjernsynet først og fremst er et underholdningsmedium. Dermed må fjernsynsnyhetene ha et høyt spenningsmoment, slik at de kan holde fast på seernes oppmerksomhet. Enkelt sagt, sensasjonelle forbrytelser, naturkatastrofer, kriger og revolusjoner «selger» nyhetene.

Det fortrinn spenning får på bekostning av informasjon kom svært så tydelig frem i begivenhetene som skjedde på Filippinene tidligere i år.

Landets parlamentsvalg i februar var etter Filippinenes historiske tradisjoner forbausende fritt og åpent. Men det bilde som fjernsyn-

net bragte USA og andre land, bestod hovedsagelig av ukontrollerte trusler og vold. Og hvorfor?

En skribent og produsent for det amerikanske fjernsynsnettverk gav svaret. En uavhengig nyhetsformidler spurte ham hvilken betydning valget ville ha over lengre sikt. Representanten for nettverket svarte at han ikke hadde hatt tid til å tenke over det. Han vedgikk at det han i øyeblikket var interessert i, var vold.

Den samme opptatthet av handling og uro karakteriserer fjernsynets nyhetsdekning av begiven-

Den britiske forfatter og journalist Paul Johnson bemerket at «fjernsynets følelsesmessige påvirkning . . . er så mye sterkere enn det trykte ord at det er en forskjell i natur heller enn en gradforskjell. Når en journalist beskriver en voldsscene på trykk, er han nødt til å innføre en slags orden i kaoset for å kunne fortelle hva som hendte på en forståelig måte.»

Robert McNeil, kjent offentlig nyhetsprodusent for fjernsynet i USA, sier at de underliggende forutsetningene som kontrollerer et nyhetsshow på det kommersielle fjernsyn, er at «stykkevis er best, man må unngå det komplekse . . . Forbehold undertrykker det enkle budskapet, tanken bør byttes ut med en visuell stimulering, og en verbal presisjon er en anakronisme.»

Den flytende situasjonen i Syd-Afrika roper ut etter en historisk dimensjon, men fjernsynets krav på handling og forenkling tillater ikke dette.

Til tross for fjernsynsnyhetenes innebyggede begrensninger, må vi ikke overse deres øyeblikkelige betydning. Deres hovedverdi ligger i at de gir en visuell, om enn en overfladisk, presentasjon av dagens viktige be-

givenheter.

Det er altfor lett å bli «underholdt» av nyhetsprogrammer. Lesing krever derimot at man er aktiv, og oppmuntrer til konsentrasjon. Samfunnet som helhet har dessverre valgt minste motstands vei.

Man bør lese mer og se mindre på fjernsyn. Spesielt bør du fortsette å lese *Den Enkle Sannhet*, et enestående «tidsskrift til forståelse» som søker bak nyhetene for å gi bakgrunn og mening til dagens kritiske spørsmål.

De av dere som har muligheten til det, bør også se *Morgendagens Verden*, det enestående ukentlige fjernsynsprogrammet som, likesom *Den Enkle Sannhet*, går under overflaten for å avsløre de sanne årsaks-virkningsforholdene i problemene som menneskeheten står overfor. □

FJERNSYNS- NYHETENE

Liten bredde,
nesten ingen dybde!

av Gene H. Högberg

Er hovednyhetene om kvelden
din eneste nyhetskilde?

hetene i Syd-Afrika. Det elektroniske nyhetsmedium går ut fra at en revolusjon er like om hjørnet, og de ønsker å være på plass når den kommer.

Fjernsynet har faktisk slik makt at alle sider i denne konflikten vet at de enten må temme det eller bruke det til sin fordel. Mens styresmaktene begrenser friheten for mediene, går opposisjonen til store skritt for å nå omverdenen, spesielt den amerikanske offentlighet og kongress, via skjermen.

Ja, spenning og vold selger. Det er faktisk en betingelse for fjernsynet generelt. Og i presentasjonen av nyheter virker bakgrunnsinformasjon bare «forstyrrende» inn på den visuelle presentasjon av begivenhetene. Dette er hovedforskjellen mellom det elektroniske medium og trykkpressen.

De syv hovedmysterier

Artikkelen er hentet fra manuskriptet for et tv-program av Richard Ames nylig.

Itusener av år har mennesket grublet over meningen med at det eksisterer. Hvorfor ble vi født? Hva er hensikten med livet? Har det noen hensikt?

I dag har vårt fond av viten økt i nær sagt alle retninger. Vi vet mer enn noensinne før om verden omkring oss, selv universet utenfor jorden, men likevel har vi ikke svar på de viktigste og mest fundamentale av alle spørsmål. Kommer vi noensinne til å finne disse svarene? Hvor finnes løsningene til tidenes mysterier?

I dag vil jeg stille dere noen grunnleggende spørsmål som menneskeheten har grunnet på i tusener av år. Og jeg vil vise dere hvor dere kan finne svarene.

Vet dere f.eks hvorfor dere er til? Det er så mange som lever et tilfeldig, planløst liv uten andre mål eller forventninger utover det å oppnå midlertidig suksess og trygghet. Men burde ikke livet ha en høyere mening?

La meg stille et annet grunnleggende spørsmål: Finnes det en levende Gud? Og om han finnes, hvordan ser han så ut? Hva gjør han? Og hva krever han av deg?

De fleste av oss har vel visse forestillinger som vi oppfatter som virkelig svar. Men har dere noensinne tenkt over hvor dere har fått disse forestillingene fra? Kanskje

er dere vel tilfredse med de svarene dere har funnet. Men har dere noensinne kontrollert om de stemmer?

Når man søker kjennskap om et emne — et hvilket som helst emne — hvor henvender man seg da for å få svar? Man går til ekspertene, folk som har samlet kunnskap om emnet hele sitt liv, og som burde vite svarene.

Hvis man for eksempel vil vite noe om stener og bergarter, da går man til en geolog. Hvis man vil vite mer om levende organismer, spør man biologene. Vi forventer at folk som har studert disse vitenskapene, vet svarene på viktige spørsmål innen sine spesialområder.

I dette århundre har vi opplevet en veritabel kunnskapseksplisjon på nesten alle felter av vitenskapen. Endelig får vi svar på mange av de spørsmål som de lærde og forskerne har grunnet på i århundrer.

År for år skyver vi kunnskapens grensen lenger og lenger ut. Er dere klar over at noen av dagens fysikere mener at de nå vet hva som hendte i universet et milliardedels sekund etter at det begynte?

Noen fysikere innrømmer endog at det må ha vært et øyeblikk da universet ble skapt, selv om de ikke liker ordet «skapt». Mange er ærlige nok til å innrømme at de ikke vet svaret når de stilles overfor fundamentale spørsmål som: Hvordan ble universet skapt? Hvem skapte det og hvorfor? Slike spørsmål kan ikke forskerne be-

svare på vitenskaperlig basis.

La meg sitere en svært oppriktig uttalelse som den kjente forskeren, nobelprisvinneren sir John Eccles nylig kom med:

«Vitenskapen . . . kan ikke forklare hvorfor hver og en av oss er et et enestående vesen, eller besvare slike fundamentale spørsmål som: Hvem er jeg? Hvorfor er jeg her? Hvordan kom jeg til å være akkurat her og nå? Hva skjer etter døden? Dette er . . . mysterier som ligger utenfor vitenskapens felt.»

Ja, «mysterier som ligger utenfor vitenskapens felt».

Forskerne innrømmer at Gud, kjennskap til Gud og meningen med livet ligger utenfor deres ekspertise. Forskerne arbeider med det de kan lære gjennom sine fysiske sanser, det som kan måles og iakttas. Hvor skal man da henvende seg for å lære om Gud? Hos teologene, skulle man tro.

Men hva skjer når vi går til teologien, vitenskapen om Gud? De fundamentale spørsmål som denne spesielle vitenskapen bør kunne svare på, må da være: Finnes Gud? Hva er Gud? Hva gjør Gud? Hvilke planer har han? Hvorfor skapte han menneskene? Og hvordan passer menneskene inn i hans planer? Hva krever Gud av menneskene?

Men vet du, det er forbausende vanskelig å finne noen, selv såkalt religiøse eksperter, som er villige til å komme med et likefremt og oppriktig svar på disse grunnlegg-

ende spørsmålene.

I dag publiseres det mer teologisk litteratur enn noensinne. Men når man leter i all denne litteraturen etter klare og greie svar på grunnleggende spørsmål, blir man skuffet. Det dere vil finne, er lærde uttalelser, men ingen solide, avgjørende svar.

Det later til at de fleste lærde og teologer — som av alle mennesker så avgjort burde vite best — ikke har forstått Bibelens budskap.

Men dere behøver ikke være teologer for å finne greie og pålidelige svar. Det er ikke så vanskelig som ekspertene har fått det til å virke.

I Matteus 11:25 sier Jesus Kristus i en bønn til sin Far: «Jeg priser deg, Far, himmelens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for kloke og forstandige, men åpenbart det for enfoldige.»

Med «enfoldige» mente han dem som har et åpent og villige sinn, slik som små barns bør være, så de godtar den enkle sannhet når den blir forkynt til dem.

Hvis vi vil være virkelig utdannet og ønsker å bygge livet på rett grunnlag, må vi vite hva vi er, hvorfor vi ble født, og hva hensikten med livet er. Vi må også vite hvem og hva Gud er. Var det han som skapte mennesket? I så fall, hvorfor? Har Gud noen plan? Og hvor passer vi inn i denne planen? Dette er helt grunnleggende spørsmål, og enhver velutdannet person bør kunne besvare dem.

Bibelen er hele menneskehetens lærebok. Den angir årsakene til krig og fred, og åpenbarer svarene på livets forvirrende spørsmål som ingen annen bok her på jorden gjør.

Den lærer oss de uforanderlige åndelige prinsippene og lovene som regulerer det gode forhold mellom mennesker — og fører til fred, glede og lykke.

Jesus Kristus gjorde det klart hvor mektige disse prinsippene er, da han sa: «De ord jeg har talt til dere, er ånd og liv» (Joh. 6:63).

Han snakket ikke om livet bare som en biokjemisk eksistens, men

et lykkelig liv, et evig liv, et liv i overfold!

Den åpenbarte Skrift er virkelig grunnlaget for viten, og forståelsen kommer når vi bruker denne viten. Salmene 111 sier: «Å frykte Herren er opphav til visdom; alle som lever etter den, har god forstand.»

Når noen teologer nå sier at man ikke behøver å leve etter alle Guds ord, er det ikke så rart at de mangler forståelse. Men med den rette bakgrunn kan man forstå Bibelen. Og det er her den rette læreboken kommer inn.

Jeg har vært så heldig å få adgang til den rette læreboken som forklarer Bibelens grunnleggende mysterier. Jeg vil gjerne fortelle dere om den.

Den heter *Tidenes mysterium* fordi den forklarer mysterier som menneskene har grunnet over gjennom tidene. Jeg bruker denne boken i min undervisning, og jeg vil oppriktig talt gjerne at alle på jorden skal ha et eksemplar av den ved siden av Bibelen.

Du skjønner, den er ikke skrevet på et tungt, akademisk språk som er vanskelig å forstå. Den er ikke tørr og kjedelig, slik så mange lærebøker har en tendens til å være. Men aller viktigst, *Tidenes mysterium* gir seg i kast med de fundamentale hovedspørsmål som teologene burde kunne svare på.

Mens Herbert W. Armstrong skrev denne boken, nevnte han for meg at han virkelig følte at den kunne komme til å bli en av de viktigste bøker som noensinne er blitt skrevet. Han var klar over at

det manglet en vesentlig dimensjon i forståelsen av Guds Ord, Den hellige skrift.

Bibelen er og vil alltid være hovedlæreboken i alle våre teologiklasser ved Ambassador College — på samme måte som Bibelen bør være hovellæreboken for livet deres. Men Herbert W. Armstrong skrev ikke denne boken bare for college-studentene, men for å hjelpe millioner av mennesker til å forstå Bibelen og få mer ut av lesningen av Skriften.

Vi har ofte sagt at Bibelen er som et puslespill. Alle bitene er der, men før vi kan se hele bildet, må bitene settes korrekt og nøyaktig sammen. Og de passer bare sammen på én måte.

Men når brikkene blir satt sammen på riktig måte, kommer bildet til syne.

Slik er også Bibelen. For å fatte sannheten om et bestemt emne, må man lete gjennom hele Bibelen angående det spørsmålet.

Problemet er at ofte når folk begynner å sette puslespillet sammen, har de allerede en forutfattet idé om hva det fullstendige bildet skal bli. Men andre ord fortolker de skriftstedene slik at de uttrykker det som de på forhånd har bestemt må være riktig.

Kan dere forestille dere hvordan et puslespill kan settes sammen på den måten?

Det er dette som er så annerledes med *Tidenes mysterium*. Denne boken er beregnet på å hjelpe dere å oppfatte Bibelens sanne budskap — et emne om gangen — bit for bit.

Vi ønsker å gjøre denne boken tilgjengelig for en langt større lesekrets enn bare de studentene vi kan ta imot ved Ambassador College. Mange av våre lesere har den allerede. Du kan også få den — gratis — hvis du ber om det. Hvorfor ikke skrive til oss etter et eksemplar i dag? □

Vi håper å ha boken klar til utsendelse på norsk om noen måneders tid. Vi vil varsle våre lesere gjennom bladet når dette er tilfelle. Red.

«Hva vi mest trenger, er fred»

Fra tid til annen søker redaksjonen av Den Enkle Sannhet å gjøre sine lesere oppmerksomme på synspunktene til ledende personer som har, eller vil få, en betydelig innflytelse på verden.

En slik personlighet er Adnan Abu Odeh, minister ved det kongelige hoff i det hasjemittiske kongedømmet Jordan.

Det følgende er et utdrag av en tale holdt i Ambassador Auditorium, Pasadena, California, for 1200 gjester i anledning av hans majestet kong Husseins besøk til USA i 1985.

I talen min vil jeg ta for meg to historiske aspekter på Midtøsten-krisen, og ett politisk aspekt.

De historiske aspektene har forbindelse med spørsmålene: Hvordan oppstod Midtøsten-krisen, og hvordan har den utviklet seg? Mens den politiske siden vil ta for seg situasjonen slik den er i dag. Hvorfor vil jeg gå tilbake i historien? Fordi man ikke riktig kan forstå den nåværende komplekse situasjonen uten å gå tilbake i historien.

I det 19. århundre spredte Storbritannia seg over hele verden. Frankrike, Portugal, Spania, Nederland og senere til og med Tyskland og Italia, skaffet seg kolonier. Alle disse landene var kristne.

Det var ett islamsk land på den tiden, Det ottomanske riket, også kalt Det gamle Tyrkia. På den tid stold Tyrkia overfor det kristne Europa, hvor den industrielle revolusjon hadde startet. Og med den industrielle revolusjon endret balansen seg. Det ottomanske riket begynte å gå tilbake til fordel for de kristne landene.

Under 1. verdenskrig, da Tyrkia ble beseiret og trakk seg tilbake til det egentlige Tyrkia, konkurrerte de europeiske landene seg imellom over den arv de kunne få fra Tyrkia.

Blant dem som ønsket å få sin del av de tyrkiske etterladenskaper, var Europas jøder. I det kristne Europa ble ikke alltid jødene behandlet pent, spesielt ikke i Øst-Europa. Dette er et velkjent faktum. Når de tenkte på sin fremtid, søkte de jødiske intellektuelle etter et sted hvor de kunne opprette et jødisk nasjonalhjem.

Balfour-erklæringen av 2. november 1917 var det samme som et løfte på vegne av den daværende britiske regjeringen om å hjelpe jødene til å bygge sitt nasjonale hjem i Palestina.

Jøder og araber levde sammen i generasjoner. Og jeg må understreke at jødene levde bedre sammen med de arabiske muslimene enn med de kristne i Europa.

Jødene var ikke våre fiender da det islamske riket begynte å eks-

pandere. Våre fiender i middelalderen var kristne europeere, bysantinere, ikke jøder. Jødene var sammen med oss.

Vi kommer nå til mer nylige hendelser i historien, til pogromene og holocaust under 2. verdenskrig. Nazismen var grusom, umenneskelig. Nazistene drepte mange sivile i Europa, og spesielt gikk det ut over det jødiske samfunnet i Europa. Dette skapte en naturlig sympati for jødene i Europa og resten av verden.

I 1948, da det britiske mandatet ble avviklet, hadde Palestina to store folkegrupper: En million arabere, og jødene som på den tiden utgjorde ca. 600 000.

Verdens befolkning syntes jødene hadde lidd nok. Deres lidelse skulle stoppes. Svaret: En stat.

Krigen endte i 1945. I 1947 vedtok De forente nasjoner (FN) delingsplanen som forutsatte to stater: en jødisk og en arabisk stat med Jerusalem og et område omkring som et *corpus separatum* (noe separat).

På den tid FN vedtok delingsplanen, eide jødene i Palestina bare 5,6 prosent av det palestinske området, mens palestina-araberne eide 92-93 prosent. Så her har vi to samfunn, ett på en million individer, det andre på 600 000. Den ene millionen eier 92 prosent av området, mens de andre eier 5,6 prosent. Likevel tildelte delingsplanen 54 prosent av Palestina til jødene, mens resten ble tildelt araberne!

Dette skapte en meget urettferdig situasjon som drev araberne til å avslå denne delingsplanen. Det var en meget urettferdig plan. De tålte det ikke. De mente at de skulle holde fast på sitt territorium for å sikre sine rettigheter, selv om de måtte slåss for det.

Og da de gikk til kamp, tok de arabiske statene parti for palestinerne. Det var krigen i 1948. Resultatet ble at staten Israel ble opprettet på et enda større landområde enn det delingsplanen hadde gitt jødene.

Så tok konflikten en annen retning. Israelerne bad om fred med araberne i 50-årene. Araberne sa: «Nei, dere har tatt landet vårt. Gi oss landet vårt tilbake, så skal vi akseptere fred.» Araberne insisterte på at om de ikke kunne få

landet tilbake, ville det ikke bli noen fred. De arabiske statene var rikere og mektigere, men svakere politisk og forsvarsmessig. I denne situasjonen var krig uunngåelig.

Og denne krigen kom i 1967. I juni 1967 okkuperte Israel hele mandat-Palestina. I tillegg tok de Sinai og Golan-høydene. Resultatet av 67-krigen var meget viktig. Etter denne krigen ble araberne for første gang desillusjonert. De begynte å forstå at Israel eksisterte. Inntil da hadde de ønsket å tro at staten ikke gjorde det. Israelerne ble nå oppfatten som et sterkt folk.

Denne utviklingen førte til at araberne i løpet av de senere årene gradvis har endret sin holdning. Israel er altså der. Israel eksisterer.

Etter krigen, da araberne sa: «OK, la oss sette oss ned og samtale,» sa israelerne: «Nei, vi har en annen oppfatning nå. Hvorfor skulle vi søke å oppnå fred på de tidligere betingelsene, nå som vi har tatt hele Palestina? Når alt kommer til alt er dette det lovede land.»

Således begynte historiske hendelser og religiøse forhåpninger å bli blandet sammen med realpolitikk og menneskelige dimensjoner. De palestinske nasjonale rettigheter ble tilslørt. Forvirringen i Tel Aviv begynte å komme, og som et resultat av dette steg det religiøse høyre frem i Israel. Og for at deres ideer skulle materialiseres i Palestina — i det lovede land — begynte de å bygge bosetninger. Til å begynne med søkte de i Bibelen etter steder av religiøs betydning. Dit reiste de for å bygge bosetninger der og for å bringe israelere for å bo der. Dette var i begynnelsen en religiøs bevegelse.

Vi på vår side advarte og ropte ut, dro til FN og USA. Mange FN-resolusjoner er blitt vedtatt som fordømmer denne bevegelsen som illegal, som en annen form for aggresjon. Men ingen ville lytte.

De siste ti år er araberne blitt svakere og israelerne sterkere. Deres grep om territoriene er blitt strammere. Bare på Vestbredden alene har de mer enn 160 bosetninger.

Fordi Israel ikke har oppnådd fred, og fordi de opprettholder okkupasjonen på Vestbredden, står

de nå overfor et stort spørsmål: «Hva slags Israel ønsker vi? Er dette det Israel vi hadde drømt om? Er dette det Israel våre sionistiske fedre hadde tenkt seg? Hva slags stat ønsker vi? Om vi fortsetter å opprettholde okkupasjonen, betyr det at vi enten må bli en to-nasjonal stat, og det er mot grunnideene i sionismen, eller vi må bli en apartheidstat med araberne som et adskilt samfunn av tredjerangs borgere.»

Som et svar på dette dilemmaet er det to tankeretninger i Israel. En er høyrefløyen, hovedsakelig representert av Likud. Den andre er hovedsakelig representert av Arbeiderpartiet.

Likud sier at problemet er enkelt nok: Nå har vi landet. I dette landet er det nå et fremmed samfunn, palestinerne. Om de kan leve med oss «i vårt land», kan de gjøre det. Kan de ikke leve sammen med oss, kan de reise østover og hjem.

Politisk sett medfører dette muligheten for å kaste ut en halv million palestinere på en gang. Hvorfor? Historisk forlot araberne Palestina i store flokker bare i krig, en gang i 1948 og en gang i 1967.

Arbeiderpartiets svar på dette spørsmålet er hva statsministeren kaller et «territoriant kompromiss». Med andre ord, Vestbredden skal deles mellom Israel og Jordan som et direkte resultat av forhandlinger mellom de to regjeringene. Jordan har nektet dette.

Jordans oppfatning er at vi ikke kan representere palestinerne fordi enhver forhandling blant annet medfører et kompromiss. Vi kan ikke gå på akkord når det gjelder palestinernes rettigheter. Gjør vi det, vil en hvilken som helst fred vi oppnår, være svært usikker og ikke varig. Den vil bli avløst av en ny konflikt.

Lederne for palestinerne er PLO. Palestinerne holder seg til PLO som sine representanter. PLO har ingen konkurranse.

[I 1985] oppnådde Arafat en overenskomst med kong Hussein. Den uttrykker at PLO gjerne vil oppnå fred på basis av FN's resolusjoner. For første gang på 20 år har PLO offentlig endret sin tidligere innstilling. Med denne oppfatningen har PLO dramatisk endret sin fremgangsmåte for å løse prob-

lemet. De vil nå gå inn for en forhandlingsløsning.

Vi rekker derfor ut hendene for å oppnå en fredelig overenskomst. Den israelske befolkning ønsker også fred. Jeg tror at majoriteten av israelerne oppriktig ønsker fred, men spørsmålet er: hva slags fred? Konkurransen mellom deres politiske ledere fører til at noen av dem sier: «Nei, vi vil ta hele Palestina og så oppnå fred.» Vi sier til dem: «Hør her, dere kan ikke ta landet vårt og så oppnå fred. Prinsippet er land i bytte for fred.» Mange israelere tror på dette. Og det er spesielt disse israelerne som utgjør vårt håp for fremtiden.

En konflikt som har vart i mer enn 60 år må nødvendigvis utkrystallisere bitterhet og mistro. Hva vi trenger, er tiltro mellom oss og Israel. Tro på fremtiden og tro på vårt engasjement for freden.

Hva slags fred vi enn kommer til å få i fremtiden, må den sikre en virkelig, permanent og varig fred for området.

For at freden skal bli varig, må den baseres på 1) en balansert løsning av konflikten; 2) rettferdighet; 3) anerkjennelse av palestineres nasjonale rettigheter og Israels rettigheter til å eksistere innen anerkjente og sikre grenser; 4) deltagelse av det palestinske folks representanter i fredsforhandlingene; og 5) anerkjennelse av arabernes suverene rettigheter til det arabiske Jerusalem.

Jeg er selv en palestinere født i 1933. Og på samme måte som jeg er det millioner av israelere og palestinere som ikke lever et normalt liv. Et normalt liv kan ikke føres dersom man ikke lever i fred. Det er ikke noe normalt liv. Jeg ser frem til den dagen når min familie og jeg kan sette oss ned i dagligstuen og snakke om ferie, kultur, bøker, drama og musikk istedenfor fanger, bomber, drap, represalier, deporterte og arrestasjoner. Dette er uttrykk for idioti — lidelse, en fremstilling av livet som foraktelig og meningsløst og en kilde til ødeleggelse.

Hva vi i dette området, både arabere og jøder, palestinere, jordanere og libanesere trenger mest av alt, er fred for å klare å komme tilbake til et normalt liv vi har savnet de siste 60 årene. □

Mysteriet Guds rike

Her følger trettende avsnitt i publiseringen av Herbert W. Armstrongs siste bok
Tidenes mysterium.

Gud forutsier store forandringer overalt i den herlige, utopiske tidsalder, som han sier snart vil bryte frem på denne jord.

Kan du forestille deg det? En verden som i store sprang løser de mest kritiske problemer som menneskeheten står overfor.

Befolkningsekspløsjonen løst

I dag er befolkningsekspløsjonen det største og mest fryktingytende problem av alle. Den voksende befolkning i de fleste land utkonkurrerer raskt verdens evne til å fø den.

Og områdene med den største befolkningstilvekst er de underutviklede deler av verden — de «eiendomsløse» land som sliter med fattigdom, uvitenhet, sykdom og overtro. Husk, ikke mer enn 10 prosent av jordens overflate er dyrkbar eller kan pløyes. Og nå i skrivende stund indikerer tall fra De forente nasjoner at verdens befolkning vil doble seg på rundt 34 korte år.

Det daglige illevarslende befolkningspresset er i sannhet et av dagens mest ufattelige problemer.

Men Gud har løsningen. Og så enkel den er. Gjør bare mesteparten av jorden dyrkbar. Gjør de

nakne, snepiskede og taggete fjellene lavere og hev noen av de dype, tørre ørkendalene. Legg om verdens værmønster. Gjør alle ørkener grønne og fruktbare. Dyrk opp kjempemessige områder av jorden, så som Kalahariørkenen, Tsjadsjøbekkenet og Sahara i Afrika, Gobiørkenen i Asia og de store amerikanske ørkener. Gjør de vidstrakte øde strekningene i Mongolia, Sibir, Saudi-Arabia og mange av veststatene i USA grønne og frodige.

Tin opp de dype ismassene og snedrivene, permafrosten og tundraen fra de vidstrakte, nesten grenseløse strekningene i Antarktis, Nordamerika, Grønland, Nordeuropa og Sibir. Planér ut den verdige Pamir-fjellknuten, de kjempemessige gigantene: Himalaya, Atlasfjellene, Taurus, Pyreneene, Rocky Mountains, Sierrafjellene og Hindukush. Utjevn de enorme strekningene av Andesfjellene og alle de andre ugjestmilde, himmelstrebende, så godt som ubeboelige fjell på denne jord.

Sørg så for godt, blidt regn i passe mengder og til rette årstrid.

Og hva vil skje?

Mange millioner mål av utrolig fruktbart, produktivt, herlig jordbruksland blir plutselig tilgjengelig — som bare venter på å bli oppdaget og tatt fatt på.

Umulig?

For menneskehånd — ja, selvsagt.

Men se hva Gud lover: «Frykt ikke, Jakob, du usle makk, du Israels lille flokk. Jeg hjelper deg, sier Herren, og din gjeløser er Israels Hellige.

Se, jeg gjør deg til en skarp, ny treskevogn med mange tagger; du skal treske fjell og knuse dem, og hauger skal du gjøre til agner. Du skal kaste dem med skovl, og vind skal føre dem bort, og storm skal spre dem; men du skal fryde deg i Herren, rose deg av Israels Hellige.

De elendige og fattige søker etter vann, men det er ikke noe; deres tunge brenner av tørst. Jeg, Herren, jeg vil svare dem; jeg, Israels Gud, jeg vil ikke forlate dem.

Jeg vil la elver velle frem på bare hauger og [artesiske] kilder midt i daler; jeg vil gjøre en ørken til en sjø og et tørt land til vannrike kilder; jeg vil la sedrer, akasier, myrter og oljetrær vokse frem i ørkenen; jeg vil la cypress, lønn og buksbom sammen gro på den øde mark, for at de alle sammen skal se og kjenne og legge seg på hjertet og forstå at Herrens hånd har gjort dette, og Israels Hellige skapt det» (Jes. 41:14–20).

Rent vann — fruktbare ørkener

Kan du forestille deg en så fabelaktig scene? Ørkener bli grønne,

fruktbare hagelandskaper med trær, busker, boblende kilder og bekker; fjell som senkes og gjøres beboelige.

Legg merke til hvordan Gud beskriver disse forholdene i mange deler av Bibelen.

«Da skal den lamme springe som en hjort, og den stummes tunge juble. For kilder bryter frem i ørkenen, og bekker i ødemarken, og det glødende sandhav skal bli til en sjø, og det tørste land til vannrike kilder; på det sted hvor sjakalene hvilte, vokser siv og rør» (Jes. 35:6-7).

Les hele 35. kapitel av Jesaja.

Gud sier: «Ørkenen og det tørre land skal glede seg, og den øde mark skal juble og blomstre som en lilje. Den skal blomstre og juble, ja, juble og synge med fryd...» (v. 1-2).

For noen år siden kom det et mindre jordskjelv i en tørr, støvete, trang dal langt inne i en mangfoldighet av lier mellom Bakersfield og Los Angeles i California. Eierne av et nå nesten fullstendig glemt lite utfartssted, som nesten alltid var forlatt på grunn av egnens avsvidde tilstand, overveiet å lukke og dra annensteds.

Så fór plutselig et buldrende, veltende jordskjelv gjennom de skrinne liene. Ikke lenge etter at jorden hadde rystet og buldret under dem, hørte de en svak, gurgelende lyd. De løp til det tørre, støvete bekkeliet som slynget seg gjennom eiendommen — og ble ytterst forbauset over å se vann flomme raskt avsted. Etterhvert som bekken klarnet, oppdaget de at vannet var krystallklart og rent — ferskt og forfriskende å drikke.

Det skulle være overflødig å si at forretninger tok seg opp igjen.

På en eller annen måte hadde jordskjelvet brutt opp en undergrunnsåre, slik at vannet ble sendt i kaskader gjennom eiendommen.

Tenk på de vidstrakte øde strekningene på denne jord. Lyder det utrolig at Gud kunne få dem til å blomstre som en lilje? Hvorfor skulle det egentlig det?

Fjellene ble *formet*. Store krefter førte til gigantiske foldninger og kjempesprekker og glidninger i jordskorpen. Massive granittblokker hevet seg opp mot himmelen — mens jorden rystet og slingret

under kastene fra de største jordskjelvene i dens historie. Fjellene ble dannet — de ble ikke bare til ved en tilfeldighet.

Allmaktens Gud, som dannet haugene og fjellene (Amos 4:13; Sal. 90:2), vil omdanne dem og på ny forme denne jordens overflate.

Les om de kjempestore jordskjelvene som ennå skal komme, som direkte vil fullføre meget av gjenskapningen av landoverflatene. (Se Åp. 16:18; Sak. 14:4.) Gud sier: «Fjellene skjelder for ham og haugene smelter...» (Nah. 1:5).

Land under havflaten gjenvunnet

Mennesket erkjenner at meget av verdens rikdom ligger under havet. Olje, gull, sølv og en mengde mineraler — disse er utilgjengelige i dag der de ligger utappet dypt under de vidstrakte verdenshav. Dessuten inneholder sjøvann en god del gull, foruten at mesteparten av verdens gullforekomster er under havene.

Mange områder på jorden er herjet av tidevannet — ved brenningens utrettelige hamring som gradvis sliter ned mer land. Europas marskland, spesielt Holland, består til en viss grad av land som er gjenerobret fra havet.

Tenk på de mange millioner ytterligere mål som vil bli tilgjengelig for menneskene om noen av verdenshavene blir redusert i størrelse. Og Gud sier at det skal de bli! Se selv: «Da skal Herren tørke ut havbukten ved Egypt og svinge sin hånd over Eufrat, kløve elven med en sterk storm, så den blir til syv bekker, der folk kan gå tørrskodd over» (Jes. 11:15; ny overs).

Lyder utrolig — men det er sant!

Og når Kristus blir jordens store Hersker, vil han bruke denne store makt! I et syn så Johannes englene prise Kristus ved hans komme for å styre denne jorden.

De sa: «Vi takker deg, Herre Gud, du Allmektige, du som er og som var [*Studiebibelen*: og som skal komme], fordi du har tatt din store makt og er blitt konge» (Åp. 11:17).

De forenede krefter av rett lære om virkelig helse og helbredelse for all sykdom etter at man har angret den, vil bety fullkommen utopisk helse.

Les hvordan Gud beskriver det:

«Men der skal vi ha Herren, Den Veldige, istedenfor brede elver og strømmer; ingen roskute skal gå der, intet mektig krigsskip fare der. For Herren er vår dommer, Herren er vår lovgiver, Herren er vår konge, han skal frelse oss.

Og ingen innbygger skal si: Jeg er syk. Det folk som bor der, har fått sine misgjerninger forlatt» (Jes. 33:21-22, 24).

Lytt til dette vidunderlige løftet: «Styrk de slappe hender og gjør de vaklende knær sterke! Si til de urolige hjerter: Vær frimodige, frykt ikke! Se, der er eders Gud! Hevnen kommer, Guds gjengjeldelse, han kommer selv og frelse eder. Da skal de blindes øyne åpnes og de døves ører opplates; da skal den lamme springe som en hjort, og den stummes tunge juble...» (Jes. 35:3-6).

Gud beskriver lønnen for lydighet mot hans lover om nåde og kjærlighet. Legg merke til Jesaja 58:8: «Da skal ditt lys bryte frem som morgenrøden, og din legedom [helbredelse] snart spire frem...»

Lykke i helse

Når Gud beskriver forholdene med god helse og rikdom som skal velle inn over jorden, sier han: «For jeg vil legge forbindelse på deg, og lege [helbrede] dine sår...» (Jer. 30:17).

«Og de skal komme og synge med fryd på Sions berg, og de skal strømme til Herrens gode ting, til korn og til most [vin] og til olje og til unge får og okser, og deres sjel skal være som en vannrik hage, og de skal ikke vansmekte [sørge] mere.

Da skal jomfruer glede seg i dans, og unge og gamle skal glede seg sammen, og jeg vil vende deres klage til fryd og trøste dem og glede dem etter deres sorg. Og jeg vil vederkvege prestene med det fete, og mitt folk skal mettes med mine gode ting, sier Herren» (Jer. 31:12-14).

Og hvorfor ikke ha god helse?

Hvorfor være så villig til å tro at en slik perfekt tilstand av helse og fryd er umulig? Hvorfor blir alle disse skriftstedene ignorant av forkynnelsen til den bekjennende kristenhet? Isteden taler de om å komme til himmelen med lediggang og makelighet, uten noe å gjøre.

Det følger velsignelser med å holde helselovene, som absolutt garanterer at god helse blir resultatet og at sykdom og smitte vil høre fortiden til.

Se hva Gud lover sitt folk: «Dersom du nå hører på Herrens, din Guds røst, så du akter vel på å holde alle hans bud, som jeg gir deg i dag, da skal . . . alle disse velsignelser . . . komme over deg og nå deg, så sant du hører på Herrens, din Guds røst:

Velsignet være du i byen, og velsignet være du på marken! Velsignet være ditt livs frukt og frukten av din jord og frukten av ditt fe, det som faller av ditt storfe, og det som fødes av ditt småfe! Velsignet være din kurv og ditt deigtrau!» (5. Mos. 28:1–5.)

Gud viser også hvordan de enkelte raser vender tilbake til sine land og befolker dem: «I de kommende dager skal Jakob skyte røtter, Israel blomstre og få skudd, og de skal fylle jorderike med frukt» (Jes. 27:6).

Gud sier at ruinene skal bygges opp igjen.

«For se, jeg kommer til eder, jeg vil vende meg til eder, og I skal bli dyrket og tilsådd. Og jeg vil føre mange mennesker opp på eder, hele Israels hus, og i byene skal det atter bo folk, og ruinene skal bygges opp igjen. Jeg vil føre mennesker og fe i mengde opp på eder, og de skal økes og være fruktbare; jeg vil la det bo folk på eder som i fordums tider . . .» (Esek. 36:9–11).

Les hele Esekiel 36. Gud sier: «. . . Jeg vil la det bo folk igjen i byene, og ruinene skal bygges opp igjen . . . Dette land som var lagt øde, er blitt som Edens hage, og de herjede og ødelagte og nedrevne byer er gjenreist og har fått murer» (v. 33, 35).

Og hva med alle andre folk?

Se selv: «På den tid skal det være en ryddet vei fra Egypt [som fortsatt eksisterer som nasjon] til Assyria [mange av assyrerne vandret for mange århundrer siden til nord og midt i Europa, det moderne Tyskland], og assyrerne skal komme til Egypt, og egypterne til Assyria, og egypterne skal tjene Herren sammen med assyrerne. På den tid skal Israel være den tredje med Egypt og med Assyria, en vel-

signelse midt på jorden, fordi Herren, hærskares Gud, har velsignet det og sagt: Velsignet være mitt folk Egypt og mine henders verk Assyria og min arv Israel!» (Jes. 19:23–25.)

Fullstendig lesekyndighet

Tenk hvilket nesten utrolig skritt forover det ville være om alle land og folk overalt talte, leste og skrev samme språk.

Men i dag har store deler av jorden ikke engang et skriftspråk. Millioner på millioner er analfabeter — kan ikke lese eller skrive, ikke engang sitt eget navn.

Men så snart den gjenkomne Kristus erobrer denne jord, vil han la en tid med total lesekyndighet og total utdannelse strømme inn, og han vil gi verden et nytt, rent språk.

Dette emnet alene krever en hel bok for å bli beskrevet på dekkende måte. Hele jordens totale litteraturprosess vil bli forandret. I dag er alle språk bedrevet. De er bokstavelig talt fylt med ukristne, hedenske vendinger, overtro, feilbenevnelser, unntak fra reglene og merkverdige uttale.

Gud sier: «For da vil jeg gi folkene nye, rene lepper [et rent språk; KJV] så de alle påkaller Herrens navn og tjener ham med ett sinn» (Sef. 3:9).

Tenk på den nye tid med god litteratur, god musikk og på alt det dobbeltarbeid som kan unngås, misforståelser på grunn av spåklige vanskeligheter og tusenvis av timer med omhyggelige oversettelser. For en tidsalder det vil bli når hele verden blir virkelig opplyst — og taler samme språk.

Hva med den økonomiske struktur?

Gud viser at Jerusalem både vil være jordens finansielle og åndelige hovedstad.

Skaperen sier om den nybygde by: «Da skal du se det og stråle av glede, og ditt hjerte skal banke og utvide seg, for havets rikdom [verdens gull- og sølvreserver er for det meste under havene] skal vende seg til deg, folkenes gods

skal komme til deg» (Jes. 60:5).

Men vi har allerede lest at Gud Den Allmektige sier at han vil heve mange steder som nå er dekket av havvann; at han vil gjøre langt mere land tilgjengelig. Forskere vet at det meste av jordens råmaterialer ligger i lagene under havens dyp. Gud sier at denne veldige rikdommen vil bli tilgjengelig for anvendelse under Jesu Kristi styrelse på denne jord.

Gud sier at senteret for verdens

Kan du forestille deg en så fabelaktig scene? Ørkener bil grønne, fruktbare hagelandskaper med boblende kilder og bekker . . .

rikdommer vil være i Jerusalem, og at de svære gjenoppbyggingsprogrammene, rehabiliteringsprosessene og den nye tidsalders pionérarbeider som vil ta til, vil bli bakkett opp av denne rikdommen.

«Ennå en gang, om en liten stund, vil jeg ryste himmelen og jorden og havet og det tørre land. Og jeg vil ryste alle folkene, og alle folkenes kostelige skatter skal komme hit, og jeg vil fylle dette hus med herlighet, sier Herren, hærskares Gud. Meg hører sølvet, og meg hører gullet til, sier Herren, hærskares Gud» (Haggai 2:6–8).

Men Guds store skattkammer vil stå til det offentliges rådighet. Ingen gullbarrer deponert i dype underjordiske hvelv — fullstendig unyttige, bortsett fra hva de symboliserer — ingen frykt for tyveri eller plyndring. Men skjønne dekorasjoner som rent tar pusten fra en, for hovedstadsbygningen, templet som Kristus vil bo i.

En fast standard vil bli etablert, og verdiene vil aldri forandres.

Ikke flere spekulasjoner eller spill med andres evner.

Aldri mer vil noen tjene seg rik ved å investere i andres arbeide og kreative evner. Ingen askjemarker, verdensbanker, finanssentre, assuranseselskaper, panteselskaper,

låneforetagender eller avbetalingskontrakter.

Under Guds overstrømmende styre vil folk bare kjøpe hva de trenger, når de har råd, når de har kontanter til å betale for det. Ikke lenger renter. Og ikke mere skatter.

Tiendesystemet

Men tiendesystemet vil bli universelt.

Våre dagers regjeringer forlanger opp til 40, 50, ja til og med 90 prosent i arveavgifter, inntektsskatter og indirekte skatter, føderale, statlige og kommunale skatter, skoleavgifter og byskatter.

Men Gud forlanger bare ti prosent. Og av disse ti prosent vil hele jordens statsstyre, utdanning og åndelig lederskap bli finansiert.

«Skal et menneske rane fra Gud, siden I raner fra meg? Og I sier: Hva har vi ranet fra deg? [Og Gud svarer:] Tienden og de hellige gaver. Forbannelsen har rammet eder, [for] fra meg raner I, ja hele folket. Bær hele tienden inn i forrådshuset, så det kan finnes mat i mitt hus, og prøv meg på denne måten, sier Herren, hærskares Gud, om jeg ikke vil åpne himmels sluser for eder og utøse velsignelser over eder i rikelig mål!» (Mal. 3:8–10.) Det er en profeti for i dag.

Å, for en velsignelse det skal bli. Ingen av de finansielle gjelsbyrder som hviler som en forbannelse over folk flest i dag.

Gud sier at finansiell velsignelse vil bli dagens orden.

Avskaff tyveri, ran, ulykker, naturkatastrofer, rust, forråtnelse og sykdom, på planter, lagere og ved produksjonsselskapene. Hvor mye billigerer kunne de ikke da selge — og med hvor mye større fortjeneste?

Værlaget

Avskaff værproblemer, insektskader, plantesykdommer og sopp fra bøndene — tap på grunn av regjeringens priskontroll og oversvømmede markeder — og hva ville deres lodd i livet bli?

Gud vil få til alt dette.

Gud er vår himmelske Far og mangemilliardær. «Meg hører gullet til,» sier han (Hag. 2:8).

Og Gud vil at hver enkelt av

hans barn skal ha virkelig fremgang. «Du elskede! jeg ønsker at du i alle deler må ha det godt og være ved god helse...» (3. Joh. 2). Jesus sa: «Jeg er kommet for at de skal ha liv og ha overflod» (Joh. 10:10).

Gud vil at enhver skal leve sitt liv i fulle drag, i overflod.

Men se på materielle «suksesshistorier» du kjenner til. Hvor lykkelige var de egentlig? Som J. Paul Getty, kjent som en av verdens rikeste menn, engang sa: «Jeg ville gitt alle mine millioner for bare ett lykkelig ekteskap!»

I Guds rike vil hans bud bli fulgt. De vil bli standarden som handel, forretningsliv, finans og verdens hele økonomiske struktur blir regulert etter.

Og alt vil bli på basis av det å gi. Kristus sa: «Gi, så skal eder gis! et godt, stoppet, rystet, overfylt mål skal gis eder i fanget; for med det samme mål som I måler med, skal eder måles igjen» (Luk. 6:38).

Gi-standarden vil bli fulgt i Guds styre på denne jord — ikke dette sjikaneriet med å grafse til seg og se gjennom fingrene med midlene, strebe og føre bak lyset i smug og i hemmelighet, grovt og sjofelt å bedra og lyve, som er så dagligdags i våre dagers forretningsverden.

Men når Gud omvender den opprørske menneskehet ved å vise sin verdige makt — når han lar sine løfter gå i oppfyllelse; «så sant jeg lever, sier Herren, for meg skal hvert kne bøye seg, og hver tunge skal prise Gud» (Rom. 14:11), når han ydmyker menneskets forfengelige, stolte ånd — da vil mennesket bli gjort villig til å gi.

Men inntil Gud bøyer menneskets overmøt (Jes. 2:10–12, 17) vil folkene på jord ikke være rede til å godta en slik vidunderlig, kjærlig, generøs og ærlig gi-standard for hele vår økonomi.

Det ville kreve en tykk bok bare å begynne å beskrive de herlige tilstander som kunne herske på denne jord — og som til slutt vil herske, når menneskehjertet er ydmyket, omvendt og gitt Guds egen natur (2. Pet. 1:4).

Aldri mer vil noen bygge et hus han ikke har råd til og ikke trenger, for å leie det bort til leieboere som hjelper med å betale det. Ikke

lenger renter. Gud sier det er synd å låne penger for «åger» eller renter.

En gang hvert 50. år vil all gjeld, offentlig såvel som privat, bli strøket totalt.

Verdensøkonomien helbredet

Siden regjeringene vil være i hendene på Guds åndelige familie og delvis administrert av de menneskelige lederne som står direkte under den store regjerende familie — og da det ikke vil eksistere kjempemessige direktorater med overoppsyn over andre svære direktorater som mistenksomt overvåker andre direktorater; og da det ikke vil være militære organisasjoner; ingen «etterretnings»- (eller spion-) sentraler eller medlemmer av Interpol; ingen kjempekarteller, monopoler, fagforbund eller gigantiske regjeringsfinansierte prosjekter — vil verdensøkonomien igjen bli sunn.

Tenk over det. Ingen utenlandshjelp lenger — ingen tapte milliarder for å kjøpe «elskere» (allierte) (Esek. 23:9, 22; Klag. 1:2, 19; Esek. 16.) som snur og svikter deg senere. Ikke flere statsgaranterte lån på visse betingelser til industri, til vitenskap og romteknologi, og til skoler og forskningsinstitusjoner.

Isteden vil hver eneste nødvendig industri, undervisningsinstitusjon og forretningsforetagende ha sunne finansielle forhold.

For en verden det vil være!

Strukturen på morgendagens verdensregjering

Legg nå merke til hvordan den nye verdensregjeringen vil virke i de neste tusen år. Det vil ikke bli et såkalt demokrati. Det vil ikke bli sosialisme, ikke kommunisme eller fascisme. Det vil ikke bli et menneske-kongedømme, et oligarki eller plutokrati. Det vil ikke bli en regjering av mennesker over mennesker. Mennesket har bevist hvor ytterst uegnet det er til å styre seg selv.

Det vil bli en guddommelig regjering — et teokrati — Guds styre som regjerer over mennesker. Det vil ikke bli et styre nedenfra og opp. Folket vil ikke ha stemmerett. Det vil ikke bli en regjering av eller ved folket — men det vil bli en
(Fortsettes side 20)

MEN HVOR

Forskerne er forvirret. Pedagoger vet ikke hvordan de skal forklare det. Teologer famler etter et svar. Hvorfor finnes egentlig sex?

av Clayton Steep

«**H**urra for den lille forskjellen!» var det engang noen som utbrøt.

Helt fra vår tidligste barndom begynner vi alle å legge merke til at det så absolutt finnes en forskjell. Vi blir i stadig økende grad oppmerksom på den etterhvert som vi vokser opp.

Ei heller er sex bare en faktor i menneskelige forhold. Både dyr, fugler, fisk og til og med insekter nyttiggjør seg den.

I de siste par tiår, og spesielt i den vestlige verden, har imidlertid en vanlig oppmerksomhet på sex og en naturlig interesse for den, gått over til å bli en overveldende opptatthet av sex.

Dagens samfunn er gjennomsyret av sex. Den finnes i film og musikk. Den blir fremhevet i måter å kle seg på og i moter. Den blir brukt i annonser for alt fra biler til glidelåser. Den skriker mot oss fra kiosker og bladhyller. Dristige referanser til sex står med store bokstaver på T-skjorter og på klistremerker på bilvinduene. Den blir vulgarisert på det groveste i graffiti på offentlige steder.

Dersom du noengang skulle klare å få tankene inn på annet enn sex, er det nok å åpne en vanlig avis, titte på en reklameplakat, eller overhøre en vanlig samtale. Før du vet ordet av det, er oppmerksomheten din igjen blitt trukket tilbake til temaet sex.

Å, alle er oppmerksomme på sex. Men det er ikke mange som vet hvorfor sex finnes.

Vitenskapen vet ikke

Forskere som holder på utviklingslæren, har ingen

ORFOR SEX?

holdbar forklaring på hvorfor sex finnes. Ifølge utviklingsteorien reproduserte de første ubetydelige livsformene seg aseksuelt. Sex var ikke inne i bildet. De bare delte seg, og produserte helt identiske kopier av seg selv.

Et eller annet sted på veien ble imidlertid tingene mer kompliserte, idet sex kom inn i bildet. Dette er et problem for tilhengerne av utviklingslæren. Ifølge det naturlige utvalg skulle ikke komplikasjoner ha fremgang.

Likevel har seksuell reproduksjon — så langt mer innviklet, og til tider mer klosset — blitt dominerende blant levende vesener.

Tenk på alt det medfører! I dyreriket krever seksuell reproduksjon at to uavhengige skapninger av samme art finner hverandre, og at de deretter, på det riktige tidspunkt, parrer seg.

Høyt spesialiserte indre og ytre organer er nødvendige. I en innviklet prosess må sæd fra ett individ finne og forene seg med egget fra et annet. Det befruktete egget, som hos pattedyrene begynner å vokse, må deretter beskyttes og passes på i lengre tid inntil det utvikler seg til et selvstendig levende vesen.

I planteriket er ikke reproduksjonen særlig mindre innviklet. Og fuglene har sine helt spesielle problemer med å ruge ut eggene sine.

Hvorfor skulle sexløse livsformer som reproduserte effektivt og med stort hell uten sex, gå over til en langt mere komplisert metode? Og egentlig, *hvordan* kunne de gå over til den, for de var jo bare istand til å reprodusere identiske — sexløse — kopier av seg selv?

Husk at sex ikke kan ha vært nødvendig for at livet skulle eksistere. Beviset for dette er ganske enkelt at sexløse former for liv allerede eksisterte i beste velgående og reproduserte seg selv. De eksisterte så vellykket at ikkekjønnslig reproduksjon faktisk fortsatt er den metoden som benyttes av ørsmå blomstrende livsformer som i hovedsak har eksistert uforandret siden begynnelsen.

Hvorfor finnes da sex? Dette vanskelige spørsmålet er en av de plagsomme gåtene utviklingslæren ikke kan besvare skikkelig. En skikkelig forklaring kommer heller ikke fra pedagoger eller eksperter på seksuelle spørsmål. Med få unntak må de gå ut fra at seksuelle forskjeller oppstod på en eller annen måte. Med denne ubeviste basisen forsøker de så å finne ut av disse forskjellene.

Ikke noe som er rett eller galt?

De pedagoger og eksperter som antar at sex er resultatet av

utvikling, snakker naturligvis ikke om moralske lover som skal reguleres bruken av sex. De forutsetter at menneskeheten bare er en høyere form av dyrelivet, bortsett fra at mennesket er mer intelligent og derfor burde være i stand til å utnytte sex på en «ansvarlig» måte.

Dette er det nærmeste de kommer til å klare å utforme en forståelig og brukbar rettleiding om seksuell oppførsel. Klart å definere noe som rett i motsetning til galt, seksuelt sett, ville tross alt medføre en risiko for å fornærme noen av sine tilhørere når det gjelder ens personlige prefanse eller «livstil».

Men hva betyr «ansvarlig»? Ansvarlig overfor hvem? Overfor Gud? Nei, for Gud og Bibelen blir holdt utenfor hele bildet for ikke å støte noens personlige oppfatning når det gjelder religion.

Ansvarlig overfor andre mennesker, da? Tanken virker edel nok, men er faktisk både ubrukelig og ikke til å stole på som en rettleiding. Moralsk sett er nemlig mennesker bare ansvarlige overfor andre mennesker i den grad de selv har synlige fordeler av å være det. I bunn og grunn betyr et råd om at moralsk oppførsel skal være «ansvarlig», ikke annet enn at hvert enkelt menneske står fritt til å gjøre opp sin egen mening om moral.

Fruktene av denne tankegangen kan sees overalt rundt oss.

Seksualforbrytelsene florerer. Statistikken ville vært langt verre om det ikke hadde vært for at så mange forbrytelser ikke blir anmeldt, og at så mange typer seksuell utroskap ikke engang blir klassifisert som de forbrytelser de vitterlig burde være.

I mange tilfeller oppfører mennesker seg på en måte som ikke blir godtatt blant dyr. Seksuell oppførsel blir styrt av påfunn og innfall. Ungdom i pubertetsalderen — og i stadig økende grad barn som ennå ikke har nådd puberteten

— kaster seg åpent og uten skam ut i seksuell lek.

Dessverre har den tradisjonelle kristendommen vært til liten hjelp i dette spørsmålet. Man har så absolutt ikke snakket med felles røst. Noen teologer har ansett sex som noe man bare såvidt kunne tolerere; de måtte godta det, men kun til selve det å få barn. Enkelte religiøse talsmenn i moderne tid og i oldtiden har hevdet at det er tillatt utenfor ekteskapet. Det har til og med vært dem som har oppmuntret sin tilhengere til å ta del i uhemmet og felles seksuell aktivitet — alt i religionens navn.

Hvilken forvirring! Ikke rart at så mange av de velutdannede her i verden har lagt til side det de har gått ut fra er kristendom — og følgelig Bibelen — og forsøkt å forklare en biologisk realitet med det de anser for å være det eneste alternativet: filosofi eller vitenskap basert på utviklingslæren, hvor uholdbare de enn er.

Men vent nå litt! Bare fordi den tradisjonelle kristendom ikke har forstått Bibelen, så bør ikke vi gjøre den feil å overse det faktum at den er Guds

håndbok med instruksjoner om livet, medregnet kjønslivet, til Skaperens høyeste fysiske skapning: mennesket. Vitenskapen vet ikke dette, og religionen har ikke forstått hva det betyr.

I Bibelen oppdager vi at de seksuelle forskjellene ikke utviklet seg. Gud skapte sex. Og Bibelen forklarer hvorfor.

Oppfinneren av sex

Bibelen åpenbarer at Gud skapte de første menneskene. De var nakne uten å skamme seg. Gud var fornøyd med det han hadde skapt. Men Gud hadde planlagt å øke antall mennesker på jorden voldsomt. For å oppnå dette, kunne han ha skapt hvert nytt individ med sine egne hender på samme måte som han skapte Adam og Eva. Han kunne ha formet fantas-

tiske kropp og gitt hver enkelt livsånde (1. Mos. 2:7). Det ville har tatt tid, men Gud har tid nok.

Eller, på en mindre personlig måte, kunne han ganske enkelt ha gitt et maktbud — for så stor er hans makt — og elementene selv ville lydige ha samlet seg og dannet mennesker på samme måte som de nettopp hadde dannet planeter, dyr, fisk og fugler (1. Mos. 1:11, 20, 24).

Eller hvorfor kunne ikke hver person bli i stand til å produsere et frø eller et egg som ikke trengte befruktning? Ut fra dette ville det utvikle seg et lite menneske som ville utvikle seg til en voksen person.

Naturen mangler ikke eksempler som viser at det er mulig å reproducere seg uten sex.

Men det er ikke måten Gud skapte menneskene på, eller for den saks skyld de fleste levende vesener. Det kan vi være glade for, for hadde det vært på noen annen måte, ville vi helt sikkert ikke ha hatt gleden med kjønslivet, ei heller fått det rike mangfoldet som finnes innen hver art. Isteden ville de levende vesener i dag ha vært temmelig identiske, genetisk sett, med originalene.

Bibelen beskriver opphavet til sex mellom menneskene. Gud skapte et annet menneske, en kvinne, som på mange viktige områder var forskjellig fra det første mennesket, en mann. Likevel utfylte de to hverandre fullkomment. Skriften forteller: «Til mann og kvinne skapte kan dem. Og Gud velsignet dem og sa til dem: Vær fruktbare og blir mange...» (1. Mos. 1:27–28). Vers 31 beskriver hvordan Gud tilfreds betraktet det han hadde skapt og uttalte at det med seksuelle forskjeller og alt, var «såre godt».

Guds familie

Det som så få forstår, men som likevel er så tydelig åpenbart i Bibelen, er at Gud også er istand til å reproducere seg selv. Gud er en familie. Vi har Gud Fader (1. Kor. 1:3), og Jesus Kristus, Guds Sønn (vers 9). Dessuten er det Guds hensikt å utvide sin familie — å øke antall personer i den.

Det er vanskelig å forstå hvorfor
(Fortsettes side 25)

Hvorfor skulle sexløse livsformer som reproduserte seg effektivt og med stort hell uten sex, gå over til en langt mere komplisert metode?

Tro eller ei, men som man sier det på amerikansk storby-slang: Du har et hull i hodet.

«Hvem, jeg?»

Ja, du! Både du og hele resten av menneskeheten mangler noe. Hele livet har du forsøkt å fylle dette figurative hullet — denne følelsen av tomhet — i hodet, og likevel føler du deg fortsatt ufullstendig. Derfor er du på vei uten å komme frem — derfor tar du uten å ha — derfor leter du uten å finne. Det er derfor du aldri egentlig er tilfreds.

Men du kan faktisk finne det du har lett etter hele livet. Du kan fylle denne følelsen av tomhet med «ekte vare» som tilfredsstill deg!

Menneskets manglende dimensjon

Du har altså denne tomheten, dette billedlige hullet i hodet. Men hvor kom det fra, og hvem plasserte det der? For å finne svarene, må vi gå helt tilbake til skapelsen av mennesket.

Mennesket er unikt. Vi er de eneste skapningene som ser ut som Gud, og likevel er vi de eneste skapningene som Gud med hensikt gjorde uferdige. Selv om vi ser ut som Gud, er vi langt fra å være fullstendige som Gud.

Mennesket er uferdig fordi det er dødelig og vil dø (1. Mos. 3:19). På den annen side er Gud udødelig ånd (Joh. 4:24).

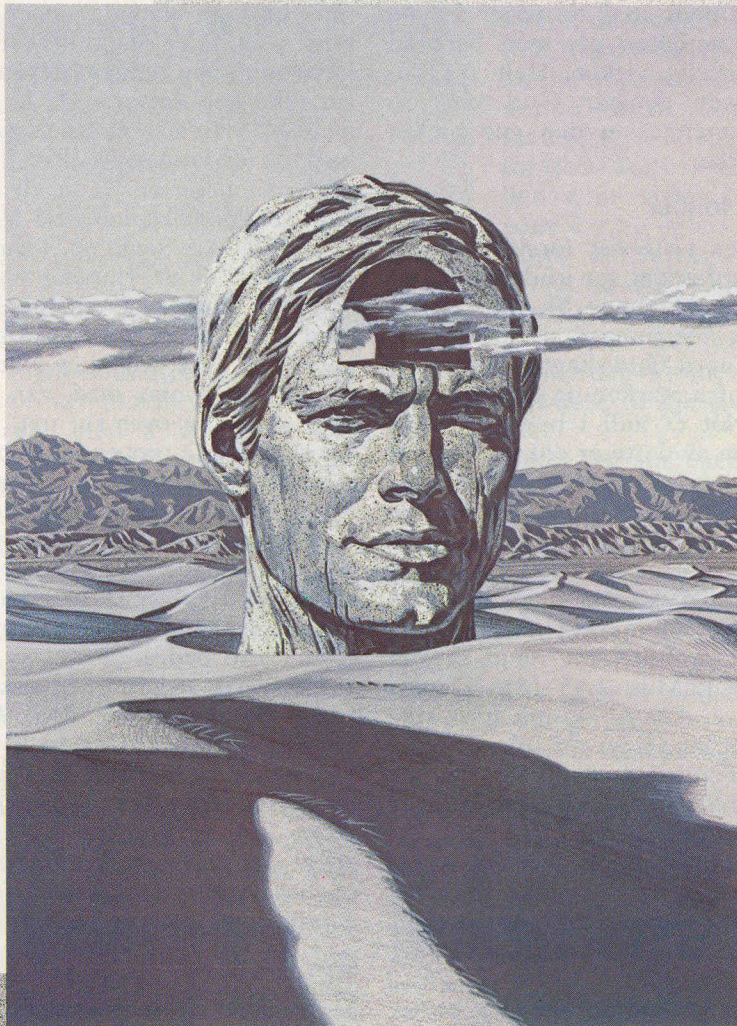
Men den viktigste forskjellen er at menneskets sinn er ufullstendig — det er noe som mangler. Hva er det menneskene mangler? Du ble født uten Guds sinn.

Da Gud Den Allmektige skapte din fysiske hjerne, plasserte han også en åndelig eksistens der for å gi deg intellekt og tenkeevne. Denne ånden gir deg også mulighet til å motta en annen ånd — Guds Ånd, som er nødvendig for å gjøre sinnet ditt fullstendig.

Apostelen Paulus forklarer: «For hvem iblant mennesker vet hva som bor i mennesket, uten menneskets ånd, som er i ham?» (1. Kor. 2:11.) Denne ånden er det vi kaller menneskesinnet. Men legg merke til hva resten av verset sier: «Så-

Har du gjort noe med hullet i hodet ditt?

av Earl Williams

ledes vet heller ingen hva som bor i Gud, uten Guds Ånd.» Din ånd sammen med Guds Ånd utgjør et fullstendig sinn som er fullkomment og tilfreds. Men din ånd uten Guds Ånd utgjør et hull i hodet ditt, det vil si frustrasjon og gledesløshet.

Men vær på vakt! Det finnes en falsk ånd som lover å gjøre deg tilfreds, men som ikke kan gjøre det. Den ånden er fra djevelen Satan, «høvdingen over luftens makter, den ånd som nå er virksom i vantroens barn» (Ef. 2:2). Denne ånden lover nytelse og makt, men bringer bare selvpotatthet, elendighet og død.

Vår allvitende Gud Skaper skapte med vilje sinnet ditt uferdig, slik at du ville bli motivert til å fylle det med hans Ånd. Etter fysikkens lover vil det oppstå et press for å få et vakuum fylt. Det samme er tilfelle med menneskesinnet. Mennesket er under press for å bli tilfreds, men ved egen hjelp har det ikke funnet ut hvordan det skal skje.

Det finnes altså to måter å fylle denne tomheten på, men bare en som virkelig virker. Helt fra begynnelsen av har Gud vist og fortalt mennesket den ene måten som virker.

Vis og forklar

Skaperen viste det første mennesket hvordan det var ufullstendig og hvordan det kunne bli fullstendig. Har du noengang tenkt på betydningen av at Gud skapte mennesket av jord fra marken og dermed så å si etterlot et hull i bakken? Lærdommen av dette er enkel. Dersom mennesket ikke fyller tomrommet i hodet med Guds Ånd, vil det for evig vende tilbake til det hullet i bakken som det ble tatt fra.

Hva med den åpenbare lærdommen for mennesket da det for første gang følte sult? Gud kan ha sagt (se 1. Mos. 2:15–18): «Der er din mave, Adam. Du må spise riktig mat, og så vil du føle deg tilfreds. Tomheten du kjenner i maven er lik tomheten du har i sinnet ditt. Du trenger ikke bare mat, du trenger også min Ånd for å bli fullkommen og tilfreds. Hvis du ikke tar av min Ånd, kommer du til å føle deg tom og frustrert, og hate live ditt.

Du ser de to trærne der borte.

Det til høyre er livets tre. Du bør spise av det treet, da vil den åndelige tomheten i hodet ditt bli fylt. Det representerer min levemåte — gi-veien, kjærlighetens vei, som skapes av min Ånd.

Det andre treet er treet til kunnskap om godt og ondt. Du skal ikke spise av det treet. Det ser godt ut, men fruktene fra det er onde, og du kommer til å dø av det.

Åndelig sett representerer det få-veien — en egoistisk levemåte — en levemåte som kan synes å ville kunne fylle den åndelige tomheten i sinnet ditt. Naturligvis blir du fylt når du får og tar, men jeg kan si deg at å få og ta bare vil fylle deg med ulykke, elendighet og til slutt døden.

Jeg lar det være opp til deg, Adam — du må utvikle din egen karakter ved å velge mellom de to levemåtene — men velg gi-veien, så du vil leve!»

Adam ble snart oppmerksom på en annen tomhet inne i seg. Kanskje han sa til Gud: «Jeg føler det som om jeg mangler noe i livet mitt. Jeg føler meg ikke tilfreds innvendig. Jeg tenger noe, men jeg vet ikke hva det er.» Da kan Gud ha sagt: «Du har et følelsesmessig hull, du er bare halv, ikke hel. Du trenger en hustru. Hun vil utfylle deg og gjøre deg hel.» Så lot Gud Adam falle i søvn og formet en kvinne av et av ribbena hans (1. Mos. 2:21–22). Deretter lukket Gud hullet etter ribbenet, og kvinnen fylte livet ved hans side.

Til å begynne med var Adam svært lykkelig over sin nye hustru og sa: «Dette er endelig ben av mine ben og kjøtt av mitt kjøtt» (1. Mos. 2:23). Nå følte han seg hel — han trodde han hadde funnet den manglende dimensjon i livet sitt — at Eva var slutten på letingen hans etter tilfredshet. Men Gud visste bedre.

Dessverre valgte mennesket få-veien. Satan forførte Eva, Adams hustru, til å tro at veien til lykke var ved å få istedenfor å gi. Og menneskeheten har fulgt denne få-veien hele tiden siden. I årtusen etter årtusen har mennesket slitt seg ut i frustrasjon med å forsøke å fylle livet sitt med få-veien.

Men hvorfor?

Mennesket klarte ikke å fylle sin-

net sitt med Guds sinn, fordi det ikke vendte om da Gud gjorde det oppmerksom på hvilken feil det gjorde da det valgte få-veien istedenfor gi-veien. Omvendelse betyr forandring, og Adam og Eva innså ikke behovet for noen forandring.

De forstod ikke helt hva deres åndelige tomhet betydde. De godtok ikke det faktum at å bare være halvveis fremme ikke var godt nok — at halvt ikke er helt.

Omvendelse er mere enn å innse at du har gjort noe galt, du må først innse at du er uferdig! Du må forstå at bare Gud er god. Du må innse at du gjør galt fordi sinnet ditt ufullstendig. Og før du innrømmer at du tar feil, vil du aldri få et helt sinn. Gud gir sitt sinn til dem som innser at de ikke er hele, og som ønsker å forandre sine liv.

Adam og Eva kunne ha angret det de var, og overgitt sine liv i total underkastelse for sin Skaper. I en slik holdning med anger og underkastelse for Gud ville de ha klart å motstå Satans fristelser til å tilfredsstille selvet.

Ved hjelp av livets tre kunne de ha fått den manglene dimensjon i sinnet sitt — Guds sinn ved Den Hellige Ånd. Sinnene deres ville ha blitt fylt av Guds sinn.

Og hva er Gud? Hva er selve kjernen i hans sinn og tilværelse? «Gud er kjærlighet» (1. Joh. 4:8). Og kjærlighet er gi-veien — en livsform i utadvent omsorg: fullstendig uegoistisk.

Å få gjør ikke at du får det!

Hvor fører få-veien? Kan du noen sinne få nok til å fylle hullet i hodet ditt? Sannheten er at få-veien aldri kan fylle det. Hva hendte med mennesket etter at Adam og Eva valgte få-veien?

Navnet til sønnen deres Kain betyr ironisk nok å ta eller å få, og han drepte sin bror Abel. Hvorfor? Kain gav ikke av sitt beste til Gud. Han levde etter få-veien og beholdt det beste for seg selv. Den rettfærdige Abel levde på den annen side etter gi-veien og gav Gud av det beste han hadde. På grunn av Abels gi-innstilling gjorde Gud ham en tjeneste. Dette gjorde Kain rasende — han var sjalu. Han ville ha alle fordeler for seg selv. Med all den frustrasjon og raseri som få-veien medfører, drepte Kain sin

bror (1. Mos. 4:1-8).

Og helt siden dengang har mennesket høstet de bitre fruktene som få-veien leder til. Apostelen Jakob skrev denne kommentaren til få-veien: «Hvorfra kommer all ufreden og hvorfra kommer all striden iblant eder? . . . I attrår, og har ikke; I slår ihjel og bærer avind, og kan ikke få; I ligger i strid og ufred. I har ikke, fordi I ikke ber; I be og får ikke, fordi I be ille, for å øde det i eders lyster» (Jak. 4:1-3). Få-veien fungerer ikke!

Kanskje du ikke er overbevist. Kanskje du fortsatt tror at hvis du bare fikk alt det du ønsket deg, så ville du bli lykkelig.

Den vise kong Salomo forsøkte det. Han skaffet seg alt et menneske kunne ønske seg, men gjorde det ham tilfreds?

«Alt det mine øyne at-trådde, det forholdt jeg dem ikke, jeg nektet ikke mitt hjerte noen glede . . . Jeg tenkte i mitt indre på å kvege mitt legeme med vin . . . Jeg utførte store arbeider, jeg bygget meg hus, jeg plantet meg vingårder . . . Jeg samlet meg også sølv og gull og kostelige skatter som kom fra fremmede konger og land». (Fork. 2:10, 3-4, 8).

Og hva ble resultatet til slutt?

«Men når jeg så på alt det som mine hender hadde gjort, da så jeg at alt sammen var tomhet og jag etter vind . . . Da ble jeg lei av livet; for ondt var i mine øyne alt som skjer under solen; for alt sammen er tomhet og jag etter vind» (Fork. 2:11, 17).

Finnes det noe som virkelig fyller den tomheten Salomo nevner? Selvsagt gjør det det! La oss igjen høre hva kong Salomo har å si.

«Enden på det hele, etter at alt er hørt, er dette: Frykt Gud og hold hans bud! Det er hva hvert menneske bør gjøre» (Fork. 12:13). Gud gir sin Ånd, sitt sinn, til «dem som lyder ham» (Apg. 5:32).

Men hva med deg? Er ikke du trett av å være med på denne endeløse karusellen med få-veien som alltid fører deg tilbake til startpunktet — til den samme gamle situasjonen med frustrasjon og mangel på glede? Vel, du kan hoppe av denne karusellen. Gud Den Allmektige viser deg en bedre måte å leve på — ja, faktisk den

eneste livsform som fører til det du virkelig ønsker deg og trenger her i livet.

Du må angre på det du er. Det er helt klart at det er noe som ikke er helt riktig i livet ditt — det er noe som mangler. Og nå vet du hva som er galt. Det er deg selv! Det aller vanskeligste som noe menneske kan gjøre, er å innrømme at feilen ligger hos en selv.

Uansett hva du er eller hva du gjør, så er du ingenting uten Guds Ånd i sinnet ditt. Salmisten David skrev: «Visselig, bare tomhet er hvert menneske, hvor fast han enn står» (Sal. 39:6).

Etter menneskelig standard var

**Mennesket er unikt.
Vi er de eneste
skapninger som ser ut
som Gud, og likevel
er vi de eneste
skapninger som
Gud med hensikt
gjorde uferdige.**

Job en mann som utførte store ting og hadde høy moral. Men da Gud var ferdig med å vise ham det «hullet» han hadde i hodet, sa Job: «Derfor kaller jeg alt tilbake og angre i støv og aske» (Job 42:6).

Gå ned på dine knær foran din Skaper og be ham om å tilgi deg for at du har brutt hans lover og for at du har et selvopptatt og elendig sinn.

Begynn å gi

Straks du angre at du har forsøkt å fylle dette billedlige hullet i hodet ditt med få-veien, vil du bli befridd fra deg selv så du kan gå videre og bli tilfredsstilt ved å gi kjærlighet til andre. Samfunnet har mange falske forestillinger om kjærlighet, så du må forstå hva hvirkelig guddommelig kjærlighet er for noe.

Kjærlighet er selvfølgelig inspirert av Gud. Gud er kjærlighetens kilde. Og kjærlighet er å gi. Apostelen Paulus sa: «Guds kjærlighet er utøst i våre hjerter ved Den Hellige Ånd, som er oss gitt» (Rom. 5:5). Han oppmuntrer ønsket om å hjelpe andre gjennom kraften fra hans Ånd i ditt sinn.

Så må du beslutte å gi. Etter at du har besluttet å gi, skal du begynne å gi til et annet menneske uten å vente å få noe igjen, ikke engang en takk. Det er mange som gir, men som fortsatt er ulykkelige. Og hvorfor? Fordi de gir i forventning om å få noe tilbake. Andre igjen gir bare når de synes at den andre personen virkelig fortjener det. Ingen av disse holdningene gir uttrykk for ekte kjærlighet. Kjærlighet er uforbeholden; den krever ikke noe i gjengjeld — bare selve det å gi.

Du selv er ikke i stand til å gi denne slags kjærlighet, du trenger hele tiden Guds hjelp for å kunne fortsette å gi på denne totalt uselviske måten. Apostelen Paulus forstod dette: «Gud er den som virker i eder både å ville og å virke til hans velbehag» (Fil. 2:13). La derfor Gud vise kjærlighet gjennom deg.

Og siden det er hans kjærlighet, hvordan kunne du da forvente å få noe til gjengjeld for den, uansett?

Kjærligheten er sin egen lønn. Når du lar Gud gi gjennom deg, blir du automatisk fylt av glede og lykke. Men når du på den annen side prøver å få for deg selv for å fylle det gnagende tomrommet i hodet ditt, vil sorg og elendighet fylle livet ditt. Det er derfor Jesus Kristus sa at «Det er saligere å gi enn å ta» (Apg. 20:35).

Og hvem viser du kjærlighet til? Hvem gir du til? «Du skal elske Herren din Gud av alt ditt hjerte og av all din sjel og av all din hu» (Matt. 22:37). Du elsker Gud ved å vie hele ditt liv til å tjene ham og adlyde ham, å gjøre hans vilje.

Da David følte seg frustrert og utilfreds, da denne tomheten i ham

(Fortsettes side 25)

Mysteriet Guds rike

(Fortsatt fra side 13)

regjering for folket. Det vil bli en regjering ovenfra (Gud Den Allmektige) og ned. Den vil være hierarkisk av form.

Det vil ikke bli holdt valgkampanjer, ingen dyre pengefondsmiddager; ingen skitne politiske kampanjer, hvor hver kandidat søker å fremstille seg selv i best mulig lys, mens de baktaler, fordømmer og mistenkeliggjør sine motstandere; og ingen tid vil bli kastet bort på å slenge skitt på andre i begjær etter makt.

Intet menneske vil få noe regjeringsembete. Alle i regjerings-tjeneste vil være guddommelige åndelige vesener i Guds rike — Gudsfamilien.

Alle embetsmenn vil bli utnevnt — og det av den guddommelige Kristus, som leser og kjenner menneskenes hjerter, deres innerste karakter og evner, eller mangel på evner. Du vil finne en beskrivelse av Kristi overnaturlige innsikt i andres innerste karakter i Jesaja 11:2-5.

Legg merke til det: «Og Herrens Ånd skal hvile over ham, visdoms og forstands Ånd, råd og styrkes Ånd, den Ånd som gir kunnskap om Herren og frykt for ham... Han skal ikke dømme etter det hans øyne ser, og ikke skifte rett etter det hans ører hører [rykter], men han skal dømme de ringe med rettferdighet og skrifte rett med rettvishet for de saktmodige på jorden...» (Jes. 11:2-4).

Husk, Gud er Den Ene Suverene som er kjærlighet — som gir — som styrer med en utadvent omsorg for dem som styres. Han vil styre til det høyeste gode for folket. De dyktigste, de mest rettferdige, de som er best egnet til tjenesten, vil bli innsatt i alle embeter med ansvar og makt.

Det vil da være to slags vesener på jorden — mennesker som regjeres av dem som er guddommeliggjort.

Noen oppstandne hellige vil regjere over ti byer, andre over fem (Luk. 19:17-19).

Tenk på det — ingen penger kastet bort på politiske kampanjer. Ingen spittelse i politiske partier

med krangel og hat. Ingen politiske partier!

Hva er den nye pakt?

Kort sagt, under den nye pakt, som Kristus kommer for å innføre, vil det vi får se her på jorden være lykke, fred, overflod og rettferd for alle. Har du noengang lest nøyaktig hva denne nye pakt vil bestå av? Trodde du at den ville avskaffe Guds lov? Tvert imot! «Dette er den pakt [som Kristus kommer for å opprette, ifølge Hebreerne 8:10]: Jeg vil gi mine lover i deres sinn, og jeg vil skrive dem i deres hjerter...»

Når Guds lover er i vårt hjerte — når vi elsker Guds veier, og i vårt hjerte ønsker å leve etter dem, vil menneskenaturen bli tvunget til lydighet — folk vil ønske å leve etter den vei som leder til fred, glede, overflod og lykkelig velvære!

Men husk, de mennesker som er igjen på jorden etter Kristi gjenkomst, og som da blir styrt av Kristus og de som er oppstått eller forvandlet til udødelighet, vil selv fortsatt ha menneskenatur. De vil fortsatt være uomvendte.

To handlingssett

Men Kristus og Guds regjerende rike, som da er satt opp som den regjerende familie, vil frembringe det kommende utopi ved to grunnlende handlingssett.

1) All kriminalitet og organisert opprør vil bli slått ned med makt — guddommelig, overnaturlig makt.

2) Kristus vil så selv ta fatt på å omskolere og frelse eller åndelig omvende verden.

Legg først merke til hvordan de sosiale og religiøse skikker vil bli forandret ved guddommelig makt.

Gud gav syv årlige fester og helligdager som han påbød skulle holdes. De rommet en stor og betydningsfull mening. De gav et bilde av Guds hovedplan for å utvirke hans hensikt med menneskeheten. De var innstiftet for alltid. Jesus holdt dem og gav oss dermed et eksempel. Apostlene holdt dem (Apg. 20:6, 16; 1. Kor. 5:8; 16:8). Den sanne, opprinnelige menighet, medregnet de omvendte hedninger, holdt dem.

De var Guds vei — Guds skikker for hans folk. Men folk forkastet

Guds veier og skikker og vendte seg isteden til de hedenske religioners veier og skikker. Folk gjorde hva de syntes var rett. Og siden menneskesinnene i denne verden er fiendtlig innstilt mot Gud (Rom. 8:7), har en fiendtlig holdning mot Guds livsmønster fått overhånd. De veier som synes rett for et menneske, har vært motsatt de veier som leder til fred, lykke og et overstrømmende liv. Disse samme gale veier synes rett for folk flest i dag! Vi er klar over at de vil synes rette — ikke gale — for de fleste som leser dette.

Men kan vi fatte at «mang en vei tykkes en mann rett, med enden på det er dødens veier»? (Ordsp. 14:12.) Og hvis du blar over til Ordspåkene 16:25, vil du se det samme gjentatt: «Mang en vei tykkes en mann rett, men enden på det er dødens veier.»

Gud sa gjennom Moses: «I skal ikke gjøre således som vi gjør her i dag, enhver det som tykkes ham å være rett» (5. Mos. 12:8). Og igjen: «Vokt deg at du ikke lar deg dåre og følger i deres spor [tar opp hedenske religiøse skikker]... og at du ikke spør etter deres guder og sier: Hvorledes tjente disse folk sine guder? Således vil også jeg gjøre. Du skal ikke gjøre som de når du dyrker Herren din Gud; for alt det som er en vederstyggelighet for Herren og som han hater, det gjør de for sine guder...» (v. 30-31).

I dag har den bekjennende kristne verden forkastet Guds helligdager, hellige for ham, men som en forført «kristendom» hater. De holder isteden hedenske dager som jul, nyttårsdag, tradisjonell påske og flere «som han hater»! Mange vet og innrømmer at de er hedenske — men, påstår de, «vi holder dem ikke for å dyrke de hedenske gudene, men vi bruker deres skikker for å dyrke Kristus og den sanne Gud».

Dette er den vei som «tykkes rett» for folk. De mener kanskje ikke noe galt. De er forført. En forført person vet ikke at han tar feil. Han tror han har rett. Han kan være vel så oppriktig som de som har funnet Guds vei og følger den. Og likevel sier Gud at han ikke vil godta den slags ihukommelse eller dyrkelse. Det er en

vederstyggenhet for ham — «som han hater».

Men Gud vil åpne øynene for sin sannhet på dem som er forført, når Kristus vender tilbake for å regjere alle folkeslag av dødelige, som da fortsatt er i live.

Alle vil holde Guds høytider

Ingen vil lenger være forblindet og forført når det gjelder Guds bud og veier. Så vil han tvinge frem lydighet mot sine skikker.

Gå tilbake Sakarja 14:

«Alle de som blir igjen av alle de hedningefolk som angrep Jerusalem [det vi si de som ikke var med i de hærene som på overnaturlig vis ble tilintetgjort], skal år etter år dra opp for å tilbe Kongen, Herren, hærskares Gud, og for å delta i løvsalenes fest» (v. 16).

Løvsalenes fest (løvhyttefesten) er en av de syv årlige høytider som Gud påbød sitt folk å holde. Men det gamle Israel gjorde opprør. De forkastet Guds høytider og vendte seg til hedenske høytider. Etter Esra og Nehemja holdt jødene dem. Men falske «kristne» prester lærte at Guds høytider var en del av «det gamle mosaiske system og ikke for oss i dag». Presteskapet

Kongen, Herren, hærskares Gud, så skal det ikke komme regn hos dem; om Egyptens folk ikke drar opp og ikke møter frem, da skal det ikke komme regn hos dem heller; den samme plage skal ramme dem som Herren lar ramme de hedningefolk som ikke drar opp for å delta i løvsalenes fest. Sådan skal den straff være som rammer Egypt og alle de hedningefolk som ikke drar opp for å delta i løvsalenes fest» (Sak. 14:17–19).

Disse skriftstedene angir den metoden som Kristus vil bruke for å «styre med jernstav» — hvordan han vil bruke overnaturlig makt for å få folk av alle folkeslag inn på sine rette veier — veier som er årsaken til sanne velsignelser.

Det fullkomme styre

Ja, Jesus Kristus vil meget snart vende tilbake til denne jord. Han kommer i makt og herlighet, for å styre alle folk!

Men han vil ikke styre og overvåke helt alene. Han vil sette opp en verdensregjering. Det vil bli en høyst velorganisert regjering, med mange embeter med autoritet.

Her er det på sin plass å stoppe opp for å forklare hvordan denne perfekte form for regjering vil virke.

For det første er det Guds styre — ikke en regjering av mennesker. Mennesker vil ikke anerkjenne den ennå, men menneskene har gjennom menneskestyrets 6000 år av ineffektive, forkludrede, ødsle anstrengelser vist at det dødelige menneske er ytterst udugelig når det gjelder å styre seg

selv på rett måte.

Når det gjelder menneskets evne til å styre og regjere, sier Gud om våre dagers statstjenestemenn: «Det er ingen som fremfører tale med rettferdighet, og ingen som fører rettsak på ærlig vis; de setter sin lit til usannhet og taler løgn, de har unnfanget ulykke og føder elendighet . . . Deres føtter haster til det onde og er snare til å utøse uskyldig blod; deres tanker er ondskaps tanker; det er ødeleggelse og undergang på deres veier. Fredens vei kjenner de ikke, og det er ingen rett i deres spor; sine stier gjør de

krokete: hver den som treder på dem, vet ikke av fred» (Jes. 59:4,7–8).

Og så sier folk under dette menneskelige *vanstyre*: «Derfor er retten langt borte fra oss, og rettferdigheten når oss ikke; vi venter på lys [løsning på samfunnsmessige, personlige, nasjonale og internasjonale problemer], og se, det er mørke, vi venter på bare solskinn, og i dypeste natt må vi ferdes. Vi famler som de blinde etter en vegg, vi famler lik folk som ingen øyne har; vi snubler om middagen som i tusmørket, midt iblant friske er vi som døde» (v. 9–10).

Og så, i dette kapitlet som forutsier vår tid, blir den endelige løsning gitt: «Og det skal komme en gjeløser for Sion . . . » (v. 20). Og idet det fortsetter: «Stå opp, bli lys! For ditt lys kommer, og Herrens herlighet går opp over deg» (Jes. 60:1).

Det eneste håp om rettferdighet, om fred, sannhet og de rette løsningene på alle denne verdens problemer, er Kristi komme i makt og herlighet for å etablere en verdensregjering — den rette regjering — Guds Regjering!

I dette og mange andre skriftsteder viser Gud i sitt Ord til menneskeheten hvor ytterst hjelpeløs den er til å styre seg selv og sine. Nå har 6000 år av menneskelig erfaring bragt menneskeheten til randet av kosmisk selvmord.

Det vil med andre ord si at de første 6000 år av Guds 7000-årige mesterplan ble avsatt for å tillate Satan å arbeide på sitt verk med å forføre verden, fulgt av 1000 år (en tusenårs dag) når Satan ikke vil bli tillatt å gjøre noe av sitt forførelsens «verk». Sagt på en annen måte, Gud merket av seks tusenårsdager hvori mennesket var tillatt å hengi seg til åndelig slaveri under synden, fulgt av tusen år med åndelig hvile under Guds påtvungede styre.

Regjeringen planlagt fra begynnelsen av

Og nå kommer en herlig sannhet.

Vi kommer nå til en åpenbart innsikt i den herlige planleggelsen og organiseringen av Guds fullkomne styre.

Det vil ikke forekomme uegnede og egoistisk ambisiøse politikere

De forenede krefter av rett lære om virkelig helse og helbredelse for all sykdom . . . vil bety fullkommen utopisk helse.

forførte folk og innga dem fordømmer. Folk ble forført til å tro at jul, nyttårsfest, tradisjonell påske osv. var dager som Kristus innstiftet.

Men nå kommer Kristus tilbake til jorden for å gjenopprette Guds veier — innbefattet Guds høytider. De som nå i ren tross ikke holder Guds helligdager — som fnyser av dem i bitende forakt, vil holde dem når Kristus kommer tilbake. Legg merke til hva følgende skriftsted sier:

«Men om noe av jordens folk [medregnet alle hedningefolk] ikke drar opp til Jerusalem for å tilbe

som søker å legge sine begjærlige hender på regjeringsmaktens tøylar ved denne verdens villedende politiske metoder. I dag blir man oppfordret til å stemme på folk som man ikke vet stort om — folk hvis kvalifikasjoner for en stor det er galt fremstilt. I Guds snart kommende styre vil enhver ansatt embetsmann ha blitt prøvet og veiet, trenet og gitt erfaringer og ha kvalifiser seg etter Guds kvalifikasjoner. Dette faktum illustrerer formålet med Menigheten og behovet for den. Menighetens funksjon er ikke bare å omvende «første-grøden» — ikke bare å bringe frelse til dem som spesielt er kalt ut av verden og inn i Menigheten, men for å forberede og trene dem til disse lederstillingene i riket når frelse blir åpnet for alle som da vil leve.

Gud har planlagt forut, og ikke bare for sin regjering og dens styring av jorden, I realiteten sa han til Adam: «Gå og planlegg dine egne menneskeregjeringer, skap i ditt eget bilde dine egne guder og religioner, utvikle din egen kunnskap og utdannelsesstruktur, planlegg ditt eget sosiale system (kort sagt, organiser din egen menneskesivilisasjon).»

Men idet han dømte mennesket til å være avskåret fra seg i 6000 år, forbeholdt han seg den fortrinnsrett å kunne innkalle til særoppdrag og nær kontakt med seg slike som han ville velge for sitt formål. I løpet av denne «menneskets dag» har Gud gjort forberedelser til sin egen tusenårige sivilisasjon på alle områder — statsstyrelse, undervisning, religion — hele Guds sivilisasjon.

Alt sammen startet med Abraham.

I hans dager var det bare én mann på jorden som samtidig var av sterk karakter og dog ydmyk og fullstendig underdanig og lydlig mot Gud — mot Guds lover, hans dirigering og styrelse. Denne mannen var Abraham.

Gud begynte å trene menn til toppstillinger med autoritet i sin kommende verdensregjering fra og med Abraham. Abraham holdt til i den mest «fremskredne» sivilisasjon — det mest utviklede og, etter folks mening, det mest ettertraktede sted på jorden.

Gud sa til Abraham (som da het Abram): «Dra bort fra ditt land og fra din slekt og fra din fars hus til det land som jeg vil vise deg» (1. Mos. 12:1)

Abraham begynte ikke å argumentere. Han sa ikke: «Men hvorfor? Hvorfor må jeg gi opp alle denne sivilisasjons gleder — forlate slekt og venner?» Abraham kom ikke med innvendinger, og han nølte ikke.

Det står ganske enkelt skrevet: «Så dro Abram bort . . . » (v. 4).

Abraham ble satt på alvorlige prøver. Men etter hans død sa Gud: «Abraham lød mitt ord og holdt alt det jeg bød ham å holde, mine bud, mine [regjeringsforskrifter] og mine lover» (1. Mos. 26:5).

Abraham ble trenet til en høy stilling i Guds regjering, som snart skal styre verden. Han trodde på og var lydlig og lojal overfor Guds styre, hans forskrifter og lover.

Abraham fikk de løfter som hver enkelt persons frelse gjennom Kristus er bygget på. Han blir kalt de troendes (menneskelige) far (Gal. 3:7). Til hedningene i Galatia skrev apostelen Paulus: «Men hører I Kristus til, da er I [av hedninger] jo Abrahams ætt, arvinger etter løfte» (Gal. 3:29). I 16. vers hadde han sagt: «Nå ble løftene gitt til Abraham og hans ætt [etterkommer — Kristus] . . . »

Gud begynte å forberede sitt rike med å trene toppfolk for embeter i sin sivilisasjon med Abraham. Da Abraham viste seg lydlig, velsignet Gud hans arbeide og lot ham bli rik. Gud gav ham erfaring i å behandle store rikdommer på en klok måte, og i å dirigere en stor styrke menn under seg.

Isak ble oppdratt av den gudfryktige, lydige Abraham i Guds veier, lydlig mot Guds styre. Han ble arving med sin far Abraham. Også han var trenet i lydighet, og også i å lede og styre andre.

Så ble Jakob, som var født med denne rike arven, utdannet til å gå igjennom det sammen mønster som Abraham og Isak hadde lært. Selv om hans svigerfar lurte ham og

holdt ham nede, ble Jakob også velstående. Han var menneskelig — som Abraham og Isak og alle mennesker. Han fjorde feil. Men han seiret. Han angret. Han holdt ut med Gud. Han gav aldri opp! Han utviklet kvaliteter og karakter for lederskap. Han ble far til de tolv største fremtidige nasjoner i den snart kommende verden av i morgen.

Hvordan regjeringen vil bli organisert

Gud har ikke brukt mange ord på å fortelle detaljert og presist hvor-

Menighetens funksjon er ikke bare å bringe dem til frelse som spesielt er kalt ut av verden og inn i menigheten, men for å trene dem til disse lederstillingene i riket.

dan hans kommende verdens-overregjering vil bli organisert. Men han har gitt oss hovedmønsteret. Han har fortalt oss spesielt hvor 14 høystående ledere (medregnet Kristus) vil passe inn. Og ut fra dem kan vi slutte oss til en god del av den gjenstående regjeringsstruktur. Meget av den kommende regjeringsstrukturen er i det minste sterkt indikert ut fra det som er klart åpenbaret.

Vi vet at det skal være Guds styre. Gud Den Allmechtige — Jesu Kristi Far — er suveren Lovgiver, Overhodet over Kristus og over alt som er. Videre vet vi at Kristus vil være Kongers Konge og Herrers Herre — over både stat og kirke, som således er forenet gjennom ham. Vi vet at det gamle Israels kong David (detaljene vil komme senere) vil være konge over de tolv store nasjonene som består av bokstavelige etterkommere etter Israels tolv stammer. Vi vet at hver av de tolv apostlene vil være konge og sitte på en trone, hvorfra hver vil styre over en av disse store nasjonene som nedstammer fra Israels stammer.

Vi vet at det vil være en regjering ovenfra og ned. Det vil bli en entydig autoritetskjede. Ingen vil bli valgt av folket. Dødelige mennesker har vist at de ikke vet hvordan kvalifikasjoner skal bedømmes, og de kjenner ikke menneskers hele indre sinn og hjerter, intensjoner og evner. Alle vil bli utpekt guddommelig ovenfra. Alle i embeter med regjeringsmyndighet vil være oppstandne udødelige, født av Gud — ikke lenger mennesker av kjøtt og blod.

Med dette på sinnet — med kunnskap om at Abraham er den (menneskelige) far til alle som er av Kristus og arvinger til frelsen, blir det klart at Abraham vil bli gitt et høyere embete i Guds rike enn David, og at han vil være over både israelitter og hedninger. Han er «far» til såvel omvendte hedninger som israelitter.

Videre bruker Bibelen gjentatte ganger uttrykket «Abraham, Isak og Jakob» gruppert sammen som et team og kaller dem tilsammen for «fedrene». For løftene ble gjentatt også til Isak og Jakob, hvis navn ble endret til Israel.

Det som er klart åpenbaret, indikerer følgelig at Abraham, Isak og Jakob vil fungere som et team på topplan, med Abraham som «formann» umiddelbart under Kristus i Guds kommende verdensregjering.

Jesus sa selv at Abraham, Isak og Jakob bestemt skal være i dette herlige og herliggjorte rike (Luk. 13:28).

Josef kvalifiserte seg på en ganske særskilt måte, men vi skal komme tilbake til ham litt senere.

Både kirke og stat

Et annet prinsipp er klargjort i Guds Ord: Kirke og stat vil bli forenet under Kristus. Alle land vil være under ett og samme styre. Det vil bare eksistere en kirke, en Gud, en religion, ett undervisningssystem og en sosial orden. Og som i Guds opprinnelige mønster i det gamle Israel, de vil være forenet.

Tre menn, Peter, Jakob og Johannes av de opprinnelige tolv disipler, fikk det privilegium å se Guds rike i et syn (Matt. 17:9). I dette synet ble Jesus, som i virkeligheten var med dem personlig, forvandlet — og så ut som den herliggjorte Kristus. Hans ansikt

ble lyst og skinte som solen, hans klær hvite som lys. To andre ble også sett med ham i dette synet — dette glimt inn i det kommende rike — og det var Moses og Elia. Disse to i synet representerte ledelsen for stat og kirke med og under Kristus, slik de vil være i Guds rike. Både Moses og Elia kvalifiserte seg i løpet av sine liv som mennesker til meget høye embeter i Guds rike.

Det var gjennom Moses at Kristus (ja, han var Det gamle testamentes Gud, slik mange, mange skriftsteder viser) gav lovene og regjeringsforskriftene for Israelsfolket. Moses var trent som sønn av farao (kongen av Egypt). Hans trening og erfaring var blant hedningene såvel som blant Israels barn.

Elia er fremfor alle andre fremstilt i Skriftene som den profet som gjenopprettet dyrkelsen av den sanne Gud — og lydighet mot hans bud. Da Elia gav kong Akab ordre om å samle «hele Israel» på Karmel-fjellet (1. Kong. 18:19–21), profeten til Ba'al og Asjera (som det engelske *Easter* og det tyske *Oster* — for tradisjonell påske — kommer fra!), sa han: «Hvor lenge vil I halte til begge sider? Dersom Herren er Gud, så følg ham, og dersom Ba'al er det, så følg ham» (v. 21.) Og da ilden, etter Elias bønn på 18 sekunder (v. 36–37) ved et mirakel falt ned fra himmelen og fortærte Elias offer, falt folket ned på sitt ansikt og sa: «Herren, han er Gud! Herren, han er Gud!» (v. 39.)

Synet med Jesu forklarelse (Matt. 16:27 til 17:9) gav apostlene Peter, Jakob og Johannes et forutsyn på Kristi komme i hans rike — slik han skal komme. Dette indikerer følgelig at Moses og Elia representerte ledelsen under Kristus av den statlige eller nasjonale verdensregjering (under Moses), og kirken eller den religiøse aktivitet (under Elia).

Som «fedrene» Abraham, Isak og Israel vil disse to bli oppstandne udødelige, i makt og herlighet. Det er gitt ganske sikre indikasjoner på at under Kristus som Kongers Konge og under Kristi toppteam — «fedrene» — vil Moses stå over all organisert nasjonal og internasjonal satsstyring, og Elia over all

organisert kirkevirkosomhet, og religiøs og utdanningsmessig aktivitet.

Faktisk er evangeliet og den religiøse utvikling bare åndelig utdanning. Og det er betydningsfullt at Elia hadde organisert og ledet tre skoler eller læreanstalter (2. Kong. 2:3–5; 4:38 — i Betel, Jeriko og Gilgal), som underviste om Guds sannhet i en verden som var forder- vet av falsk, hedensk utdanning.

På det nasjonale plan

Nå vil vi vinne ytterligere innsikt i organisasjonen i Guds kommende verdensregjering.

På det nasjonale plan vil nasjonene som nedstammer fra de to stammene Efraim og Manasse (Josefs ætt), bli de to ledende folk i verden (Jer. 30:16–18; 31:4–11, 18–20; Jes. 14:1–2; 5. Mos. 28:13).

Men nest etter dem vil de folk være som nedstammer fra de andre Israels stammer. Og etter dem, og fortsatt velstående og fulle av overstrømmende velsignelser vil hedningefolkene være.

Den oppstandne og udødelige kong David vil være konge i makt og herlighet under Moses over alle tolv av Israels nasjoner (Jer. 30:9; Esek. 34:23–24; 37:24–25). Hver av de opprinnelige tolv apostler vil være konge, under David, over hver sin av disse da topp-velstående nasjonene (Matt. 19:28).

Under apostlene, hver av dem nå konge over et stort folk, vil det være regenter over distrikter, stater, fylker, grevskaper eller kommuner, og over byer.

Men i hvert tilfelle vil disse kongene og regentene være oppstandne udødelige som er født inn i Guds rike (familie) som åndelige vesener — ikke dødelige av kjøtt og blod. Og i hvert tilfelle vil de utgjøre dem som kvalifiserte seg, ikke bare ved å omvende seg, men ved å seire, ved å utvikle åndelig karakter, ved vekst i Kristi viten — ved å trene i å bli styrt ved Gud lover og styre såvel som ved å lære å styre.

Lignelsen om pundene (Luk. 19:11–27) og talentene (Matt. 25:14–30) gjør dette svært klart. Det blir skildret at den som tidoblet sine åndelige evner, ville styre ti byer, mens den som bare utviklet halvt så meget av Guds karakter og evner, ville få overgitt styret av

fem byer. Lignelsen med talentene viser det samme, men også at vi skal dømmes etter hvor godt vi gjør det med det vi er blitt tildelt. Dvs. at en med mindre evner vil bli dømt etter motivering, flid, iver og utholdenhet i forhold til evnene. Av den som har arvet og fått meget av naturlige evner og åndelige gaver, vil det bli forlangt meget. Den som har mindre evner, har like stor sjanse til lønn i Gud rike som den med de store evnene — så fremt han prøver like hardt.

Men hva med alle hedningefolkene? Hvem vil bli gitt toppstillinger til å herske over dem?

Det er sterke antydninger — ikke et endelig direkte utsagn, men antydninger i henhold til prinsipper og direkte oppdrag som er åpenbaret, at profeten Daniel vil bli gjort til konge over alle sammen, direkte under Moses. Hvilken profet — hvilken Guds mann — sendte Gud for å bli trenet på topplanet av regjeringsautoritet i verdens aller første verdensrike? Og hvem nektet å følge de hedenske veier og skikker, selv da han tjente nest etter kongen selv i autoritet? Hvem viste seg å være lojal mot Gud og dyrkelsen av Gud og lydige mot Guds lover — selv da han tjente på topplanet i det første verdensrike?

Jo, det var selvsagt profeten Daniel.

Umiddelbart kunne man tenke seg at Kristus ville sette apostelen Paulus som leder — under Moses og under Kristus — over alle hedningefolkene. Og sant nok, Paulus kvalifiserte seg for et høyt embete over hedningene.

Men Daniel var kastet inn i nesten daglig kontakt med kongen i verdens første verdensregjering. Og selv om det var et styre av mennesker, viste Daniel seg fullstendig lojal og lydige mot Gud og Guds styre. Han ble brukt til å åpenbare for kong Nebukadnesar og hans nærmeste etterfølgere at det er Gud som regjerer over alle riker. Daniel fraba seg kongens overdådige mat og delikatesser, medregnet det som ifølge Guds helselover var urent. Han bad til Gud tre ganger om dagen til tross for at det betød at han ville bli kastet i løvehulen. Han stolte på at Gud ville beskytte og befri ham fra

løvene. Han vant viten og visdom i statssaker og administrasjon av statsstyre over folkeslag.

Da Gud gjennom profeten Esekiel nevnte opp tre av de mest rettferdige menn som noensinne har levd, nevnte han Daniel som en av dem. De andre to var Noa og Job (Esek. 14:14, 20). Og det er tydelig at Gud vil utpeke Noa og Job til meget høystående embeter. Mer om det senere.

I sitt Ord gav Gud Daniel forsikring om at han skal komme med i Guds Rike ved oppstandelsen (Dan. 12:13).

I forbifarten er det en interessant mulighet å tenke seg at Daniels tre kolleger i Kaldeerrikets tjeneste, Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego, kanskje skal tjene som et team direkte sammen med og under Daniel, slik som de tre «fedrene» meget sannsynlig skal tjene som et team med og under Kristus selv. Faktisk er det flere slike team som synes å være mulige.

Men hva med Paulus? På samme måte som de tolv opprinnelige apostler ble sendt til de «tapte» av Israels hus, var Paulus hedningenes apostelen. Det er nøkkelen. Kristus sa selv entydig at hver av de tolv skal bli konge over hver sin av Israels nasjoner. Det er utenkelig at Paulus bare skulle bli satt over én hedensk nasjon. Det kan til og med synes som om Paulus rangerte litt høyere i evner og oppnådde resultater enn noen av de tolv apostlene. Og dessuten, ingen hedensk nasjon vil være så stor som hver av de israelske nasjoner.

Alt tyder derfor på at Paulus vil få et embete over alle hedningefolkene, men under Daniel.

Selvsagt vil Kristus utpeke konger over hver hedningenasjon. Og distriktsregenter under dem, og regenter over byer. Det er ingen antydninger om hvem disse vil være, utover at de apostler og evangelister som arbeidet med og direkte under Paulus — Barnabas, Silas, Timoteus, Titus, Lukas, Markus, Filemon osv. — utvilsomt vil få betydelige embeter. Og hva med andre hellige fra samme tid, i kirkens første blomstrende år, da medlemstallet stadig økte mangfoldig i antall omvendte? Og hva med de mange som senere og ned til våre dager er blitt omvendt?

Her kan vi bare nevne det som synes å være temmelig klart indikert ut fra det som Gud allerede har åpenbaret.

Det internasjonale plan

Ved siden av disse utnevnelsene til styre over land og grupper av land på det nasjonale plan som er åpenbaret og antydnet, vil det være høystående stillinger på det internasjonale plan med vitenskapelige og sosiale funksjoner. Og det er noen få indikasjoner på hva noen av disse foretakene vil gå ut på, og det mulige — for ikke å si sannsynlige — personell.

Vi kommer tilbake til Josef, Israels sønn og Abrahams oldebarn.

Josef ble administrator for matforsyningen i datidens største rike på jorden — Egypt. Josef var ensbetydende med «rikdom». «Men Herren var med Josef, så alt lyktes for ham; Herren lot alt det han gjorde, lykkes for ham» (1. Mos. 39:2–3). Han ble gjort til den faktiske regent for farao i verdens største rike. Men hans spesialitet var å hankses med økonomi — velstand. Og det han gjorde, gjorde han på Guds vis.

Det synes derfor klart at Josef vil bli direktør for verdensøkonomien — landbruk, industri, teknologi og handel — såvel som finanser og pengesystemet. Disse systemene vil bli på det internasjonale plan, likt for alle land.

Josef vil utvilsomt utvikle en stor og fullkomment effektiv organisasjon av uødkelige og fullkommengjorte som vil være sammen med og under ham i denne kjempeadministrasjonen. Dette vil bli en administrasjon som vil få hunger, sult og fattigdom til å forsvinne. Det vil ikke eksistere lutfattige slumstrøk. Det vil være universell velstand!

Et annet kjempeprosjekt i inter-

Hva er mennesket?

Hvorfor er mennesket enestående? Har det en «uødelig sjel»? Er det mulig å vite hva vi er, hvorfor vi er til, hvor vi på vei, og hvordan vi kan komme dit? Vår nye brosjyre «**Hva er mennesket?**», som nettopp er kommet på norsk, gir de klare svarene fra Bibelen.

nasjonal verdensmålestokk vil bestå i å gjenoppbygge de ødelagte steder og konstruere de større bygg og anlegg som Kristus vil trenge for den verden han vil skape. «Og de skal bygge opp igjen det som ble ødelagt i eldgammel tid, gjenreise det som har ligget øde fra de første slekter; de skal fornye ødelagte byer, det som har ligget øde fra slekt til slekt» (Jes. 61:4).

Job var den rikeste og største mann i Østen (Job 1:3) og en kjent byggmester. (Sammenlign Job 3:13–14 med Guds utfordring i Job 38:4–6.) Han var så rettskaffen og fullkommen at Gud til

og med utfordret Satan til å finne en brist i hans karakter. Nå var det faktisk en fryktelig synd i hans liv — selvrettferdighet. Men Gud bragte ham til omvendelse (se kap. 38–42). Når først denne mann, med en slik styrke og selvbeherskelse at han kunne bli så rettskaffen ved egen styrke, var blitt ydmyket og bragt til å stole på Gud, fylt av Guds Ånd — ja, da kunne vel ikke noe mennesket som noensinne har levd, måle seg med ham som ingeniør over vidstrakte, veldige verdensprosjekter.

Det er følgelig sterkt sannsynlig at Job vil bli direktør for en

verdensomfattende by- og regionsfornyelse, idet han vil stå for gjenoppbyggingen av de øde steder og tilintetgjorte byer, ikke slik de er nå, men etter Guds mønster; kjempemessige ingeniørprosjekter, så som dammer og kraftanlegg — eller hva enn den regjerende Kristus vil forordne.

I det minste en mann til synes antydnet som toppassisterende i denne vidstrakte administrasjonen. Det er Serubabel (Haggai og Sak. 4).

Så meget om den nye verdens super-sivilisasjon på det nasjonale og internasjonale plan.

(Avslutning i neste nr.)

HVORFOR SEX?

(Fortsatt fra side 16)

denne sannheten overrasker til og med teologer. Skriften erklærer rett ut at Gud, gjennom Jesus Kristus, vil føre «mange barn til herlighet» (Hebr. 2:10). Jesus er «den førstefødte blant mange brødre» (Rom. 8:29). Bibelen omtaler omvendte kristne — både menn og kvinner — som Jesu Kristi «brødre» (Hebr. 2:11–12, 17), Gud Faders «barn» (Rom. 8:16–17), hans «sønner og døtre» (2. Kor. 6:18).

Og moren er Guds Menighet. Dette er et familieforhold av veldig omfang.

Nøyaktig hvordan er det Gud produserer barn? Ved et guddommelig maktbud? Ved å gi en kommando og de så kommer til live? Ved en eller annen plutselig religiøs opplevelse, slik som den som føles av dem som tror de plutselig blir omvendt og «født på ny» som Guds barn? Nei, ikke noe som helst sted i

naturen blir avkom produsert øyeblikkelig.

Gud begynner prosessen med å produsere barn ved å avle dem. Han forener sin Hellige Ånd (sæden) med ånden (kjernen) i menneskesinnet (egget). Resultatet blir et åndelig «foster» — et ufødt barn.

Dette forsteret må få vokse og utvikle seg. Det nye åndelig unnfangede barnet må bli beskyttet og næret en passende tid i livet til «moren» — Menigheten (Heb. 12:22, 23; Gal. 4:26), inntil det har vokst så meget at det er klar til å bli født i oppstandelsen som et åndelig vesen (Joh. 3:6) — et medlem av Guds familie.

Dette er den metoden Gud benytter for å frembringe flere barn i sin åndelige familie. Det er den metoden som gjenspeiles ved seksuell forplanting på nesten hvert eneste nivå i den biologiske verden og spesielt hos menneskene, som er skapt i Guds eget bilde (1. Mos. 1:27).

Men dette er ikke alt. Fra en

annen synsvinkel er nemlig mann-kvinneforholdet et bilde på det spesielle forholdet Jesus Kristus har til menigheten. Det er et ekteskapsforhold, hvor Kristus er ekte-mannen og Menigheten hans tilkommende brud (Ef. 5:22–32; Åp. 19:7–10).

Sex utviklet seg ikke. Sex ble skapt av Gud ikke bare for reproduksjon, men for å få mennesker til å bli tiltrukket av hverandre så de ville danne familier. Sex ble ikke bare skapt for å gi nytelse i det ekteskapelige samliv, men også for at vi mennesker skal huske den veldige planen Skaperen arbeider etter.

Sex ble gitt for bruk utelukkende innenfor ekteskapet for å styrke familieenheten, for Guds familie er sterkt bundet sammen. Sex ble gitt for å produserer barn, fordi Gud også produserer barn.

I lys av Guds storslåtte mening med å skape sex, blir det så meget tydeligere hvor forferdelig misbruket av sex er! □

Hullet i hodet ditt?

(Fortsatt fra side 19)

skrek etter etter å bli fylt, visste han hva han trengte: «Som en hjort skriker etter rinnende beker, så skriker min sjel etter deg, Gud! Min sjel tørster etter Gud, etter den levende Gud; når skal jeg komme og trå frem for

Guds åsyn?» (Sal. 42:2–3.) David visste at han trengte Gud for å fylle hullet i hodet. Hva med deg?

Du trenger ikke bare å elske Gud, men «du skal elske din neste som deg selv» (Matt. 22:39). Når du forsøker å tilfredsstille din nestes behov, blir også ditt eget viktigste behov tilfredsstilt. Når du

fyller hullet i din brors (eller søsters) liv, blir også hullet i ditt eget hode fylt.

Kjærligheten er svaret. Å gi er veien til alt du ønsker og trenger. Det gamle hullet i hodet ditt behøver ikke å være tomt lenger. Bruk trykket inne i deg til å føre deg til kjærlighet til Gud og til å hjelpe din neste. □

Kildeangivelse, bilder: Side 1: M. Weiss. Side 2–3: Illustrasjon: C. Winston Taylor. Side 7: Warren Watson — PT. Side 14–15: G.A. Belluche jr. — PT. Side 17: Illustrasjon: Lawrence M. Salk. Side 26, til venstre: Gene Högberg — PT; til høyre: L. Greg Smith — PT. Side 27, til venstre: Julia Cruz; til høyre: Daniel Andreasen. Baksiden fra toppen: G.A. Belluche Jr. — PT; C. Winston Taylor; Lawrence Salk.

Innblikk i verdensbegivenheter og trender

Det største medarbeiderskap i fare?

Tidligere i år la USA en 35% skatt på import av kanadisk taktekkingsmateriale av sedertre. Canadas statsminister Brian Mulroney gav sin regjering beskjed om å reagere med

tolltakster på salg av amerikanske bøker, tidsskrifter og noen data-maskinkomponenter.

Gjengjeldelsen var ikke en handling Mulroney satte pris på. Det som står på spill, er det nærmeste økonomiske forhold som råer mellom to land i verden. Canada og USA har utviklet verdens mest vellykkede fellesmarked for utveksling av

tjenester og ressurser. Handelen mellom USA og én kanadisk provins, Ontario alene, er større enn mellom USA og Japan, USAs neststørste handelspartner.

Det er betydningsfullt at USAs handelsunderskudd med Canada bare overstiges av importeksportgapet med Japan, et land med en mye større befolkning. ■

De sultende i Afrika

I den europeiske kolonitiden var de fleste afrikanske land netto eksportører av mat. Men for hvert år som går, blir nå Afrika mindre og mindre i stand til engang å brødfø seg selv.

Fjernsynsrapportene om nødhjelpen til de sultende har stort sett ignorert de underliggende årsakene til Afrikas sørgelige forfatning. Nødhjelp løser problemene bare midlertidig.

Mangel på regn i rette tid er bare en side av dette problemet som har så mange sider. Andre vesentlige faktorer omfatter ustabil statsledelse; borgerkriger som hindrer såing, høsting og distribusjon; udugelig økonomisk ledelse og omfattende korrupsjon; overprioritering av industriutvikling på bekostning av jordbruket; utilstrekkelige matlagre og videreforedlingsanlegg; en

betydelig utenlandsgjeld (1,3 billioner nkr) og prioritering av noen få avlinger som kan gi kontanter ved eksport istedenfor matproduserende jordbruk.

I mange afrikanske land har staten satt prisene på avlinger kunstig lavt for å tekkes folk i byene. Dermed har de gitt bøndene liten oppmuntring til å produsere mer enn de selv trenger. Ekspertene sier at ved å skape nye sporer til bøndene for å dyrke mer, kunne de afrikanske landene oppleve en dramatisk økning i matproduksjonen i løpet av meget kort tid.

Et eksempel: Da Kenya i fjor satte en høyere og mer realistisk pris på mais, reagerte bøndene med 50 prosent økning av produksjonen.

Ekspertene går også inn for at man må oppgi den innstillingen til landbruket som sier at «stort er det beste». De mener at de afrikanske myndighetene bør gi mer støtte til små lokale prosjekter som å hjelpe

landsbyboerne til å bekjempe jorderosjonen, grave brønner og bygge vannbassenger.

Men til syvende og sist kan politikk igjen komme til å ødelegge den lille fremgangen som later til å være underveis. Trusselen om verdensomfattende sanksjoner mot Syd-Afrika kan bli

en bumerang mot mange land i det sydlige Afrika som er helt avhengig av matimport fra eller gjennom Syd-Afrika siden Pretoria har truet med å avskjære vare- og transporttjenestene til sine naboer hvis de støtter sanksjoner. ■

ØKONOMISK NEDFALL

Østeuropas landbruk er blitt utsatt for den økonomiske effekten av Tsjernobyl-ulykken.

Først innførte landene i Vesten, medregnet EEC og USA, importforbud mot matvarer fra østblokken. Senere innførte de bestemmelser for hvilket radioaktivt nivå som kunne godkjennes.

Østeuropeiske eksportører har fulgt disse bestemmelsene ved å angi det radioaktive nivå i matvarer.

Resultatet er et økonomisk hinder for østblokkens inntekter på landbruksvarer, siden det vil medføre at en sterkt tiltrengt inngang av hard valuta vil bli redusert. ■

AIDS: Uroen brer seg

AIDS — «ervertet tap av immunitet»-syndrom — brer seg så raskt at den er blitt hovedårsaken til dødsfall blant menn i New York City i alderen 30–39 år og den nest viktigste årsak til død hos kvinner i alderen

30–34.

Nylige tester i USA viser at sykdommen stadig overføres fra sitt reservoar blant homoseksuelle og intravenøse stoffmisbrukere til resten av befolkningen.

Leger er urolige over den raske utviklingen av AIDS-fenomenet. De siste ofrene dør av en rekke siste lidelser som er forskjellige

fra dem som berørte de første AIDS-ofrene for fem år siden.

30. mai-nummeret av *Wall Street Journal* rapporterte: «Klinikere . . . innser nå at AIDS er et uhyggelig kompleks av sykdommer som omfatter ikke bare det begrensede syndrom som først ble beskrevet, men mange flere

infeksjoner og kreftsykdommer.»

AIDS-krisen er nå så alvorlig at flere mennesker om fem år ventes å dø av AIDS i USA — 54 000 — enn som dør i bilulykker.

I mangel av vaksine og effektiv behandling understreker helsemyndighetene og politiske myndigheter på steder som er alvorlig berørt, behovet for bedre «kontrollmuligheter», spesielt «opplysning».

Men det de fleste mener med opplysning er instruksjon i såkalt «sikre» former for kjønnslig omgang. Få om noen går til det skritt å opplyse offentligheten om at homoseksualitet i seg selv ikke bare er biologisk ulogisk, men også åndelig en synd — «menn drev utukt med menn, og de måtte selv ta straffen for at de var kommet slik på avveier» (Rom. 1:27).

Så lenge dagens holdninger ikke endrer seg, er det mer enn trolig at AIDS-epidemien vil fortsette å spre seg ukontrollert. Folk i dag forkaster den moralske kunnskap som kunne forebygge slike lidelser (Hosea 4:6). ■

«Kvikksand» i jordskjelv

Virkningen av et stort jordskjelv på ustabil jord ble demonstrert i den skade Mexico City led i byens kraftige jordskjelv for ett år siden.

I september 1985 ble Mexico City mye mer skadet enn Acapulco, enda begge

befant seg stort sett like langt fra sentrum av skjelvet. Forskerne tror at dette skyldes at hovedstaden ligger på en gammel innsjøbunn av myk leire som, med en eksperts ord, «vibrerer som en bolle gelé som understreker vibrasjonene».

«Kvikksand»-fenomenet utvikler seg spesielt i jord med tykke lag av sand som

forvandler dem til grøt når de blir ristet av et sterkt jordskjelv.

Bygninger på slik jord står i fare for å velte. Jordskjelvspecialister sier at store bygninger på steder hvor grunnen kan bli flytende i et stort jordskjelv, burde oppføres på svære sement-underlag for å kunne være stabiler ved et jordskjelv.

Problemet med «grunn som blir flytende» er et fenomen som er alminnelig utbredt i enhver jordskjelvsammenheng.

Et større jordskjelv i det sentrale USA vil nærmest kunne forvandle grunnen til kvikksand, slik at til og med jordskjelvsikre bygninger vil kunne velte, rapporterte nylig offisielle jordskjelvspecialister. ■

Gambling: Fattige taper mest

De som oftest deltar i lotterier, kommer fra middels til lavere inntektsgrupper og med lavere utdannelse. Lotterier og de prosjekter de finansierer, representerer en snedig, skjult skatt ilagt dem som minst er i stand til å bære den: de fattige.

Bare i 1984 ble 177 milliarder dollar brukt til lovlig og ulovlig gambling i De forente stater. Mindre enn 5 prosent av beløpet gikk til statslotterier. Men flere og flere stater begynner å ty til

lotterier for å kunne finansiere sine anstrengte budsjetter.

Californialotteriet, som ble innført som et middel til å hjelpe til å finansiere skolebygninger i delstaten, fikk inn 1,64 milliarder dollar bare i løpet av de første åtte månedene.

Den utrolige summen betød at sytten millioner voksne berettiget til å kjøpe lodd, hver kjøpte for tilsvarende 700 norske kroner (nkr) — en gjennomsnitt på 90 nkr pr. måned. Og siden mange av de kjøpeberettigede ikke deltar i lotterier i det hele tatt, er gjennomsnittbeløpet blant dem som deltar, mye høyere.

På motsatt side av jorden, i Australia, bruker folk gjennomsnittlig 300 nkr i måneden på en eller annen form for gambling. Statlige lotterier er der blitt den viktigste form for skatt.

Men gambling er ikke bare et amerikansk eller australsk fenomen. En statistisk undersøkelse som ble foretatt i Storbritannia i 1977, viste at mer enn 94 prosent av de voksne der hadde prøvd en eller annen form for gambling.

For hver person som vinner en «million», er det millioner av andre som spiller og taper. Både individer og regjeringer som søker lett-tjente penger har glemt at det er flittighet og

hardt arbeid som gir rikdom, og ikke å legge raske planer som bygger på grådighet. (Ordspr. 10:4) ■

ATOMKRIG

(Fortsatt fra side 4)

Selv før noen form for atomkrig har brutt løs vil ifølge Johannes' skremmende syn en fjerdedel av menneskeheten enten avgå ved døden eller bli utsatt for dødelige skader på grunn av konvensjonelle kriger, hungersnød, sykdom og lignende plager. Disse plagene er forårsaket av *mennesker*.

Den neste rekken av visjoner beskriver plager som har en *overnaturlig* årsak.

Disse ødeleggelsene er *bokstavelig* resultatet av hva vi kan kalle et bombardement fra englene. De vil legg naturen øde og skape ildstormer av enorme dimensjoner. Så intens er ødeleggelsene at enormt store skyer av støv vil skjemme for sol og måne. Vil dette guddommelige inngrepet tvinge landene til å tenke seg om når det gjelder bruk av atomvåpen og biokjemiske våpen?

Johannes beskriver så englenes første slag for å advare menneskene en siste gang mot ikke å bruke atomvåpen. «DEN FØRSTE ENGELEN blåste i basunen. Da kom det hagl og ild, blandet med blod, og *det ble kastet ned på jorden*. En tredjedel av jorden gikk opp i flammer, og tredjedelen av *trærne brant opp* sammen med alt det grønne gresset.

DEN ANDRE ENGELEN blåste i basunen. Noe som lignet *et stort brennende fjell* ble da kastet i havet. Tredjedelen av havet ble til blod, og tredjedelen av skipene ble ødelagt.

DEN TREDJE ENGELEN blåste i basunen. *Da falt en stor stjerne ned fra himmelen*, flammende som en fakkell, og den falt på tredjedelen av elvene og på vannkildene... og mange mennesker døde av vannet, fordi det var blitt forgiftet.

DEN FJERDE ENGELEN blåste i basunen. Da ble tredjedelen av solen og av månen og av stjernene rammet, og en tredjedel av dem ble formørket; dagen mistet en tredjedel av sitt lys og natten likeså» (Åp. 8:7-12).

De tre verop

Vekten går så igjen over fra det overnaturlige til det menneskeskapte kaoset på jorden. Johannes

skriver: «Da så jeg en ørn, som fløy høyt oppe under himmelhvelvet, og jeg hørte den rope med høy røst: Ve, ve, ve over dem som bor på jorden, når de tre siste englene lar sine basuner lyde.» (Åp. 8:13).

Den femte engelen blåser så i basunen. Johannes ser en «fallen engel» (symbolisert ved en stjerne) åpne «avgrunnen». Det er en visjon om en kjemisk-biologisk lignende krig. Han skriver: «Det steg opp røk som av en stor ovn, *så solen og luften ble formørket*. Ut av røken kom det gresshopper som spredte seg over jorden, og de fikk samme makt som jordens skorpioner...

**En demonisk tidsånd,
en ånd som vil
få tidligere herskeres
galskap til å virke
tamme, vil gripe
verden. Men Gud vil
brått stoppe denne
galskapen.**

Og pinen var som når et menneske blir stukket av en skorpion.

I de dager skal menneskene søke døden, men ikke finne den. De skal lengte etter å få dø, men døden skal flykte fra dem. Gresshoppene var likesom *hester* rustet til krig... Deres bryst var som brystplater av jern. Lyden av vingene deres var som larmen av mange hester og vogner som raser frem til kamp. De hadde haler med brodd som skorpioner, og i halene deres lå makten til å plage menneskene i fem måneder» (Åp. 9:1-10).

Johannes' syn flytter seg nå til elven Eufkrat i dagens Syria-Irak. (I eldre tider var persernes midlertidige «uttørring» av elven et tegn på Babylons fall). På dette symbolske stedet begynner det annet

verop. Her er det fire engler som har kontrollen over en stor hær i Johannes syn. På signal setter de i gang.

Igen skriver Johannes: «Og de fire engler ble løst... for å DREPE TREDJEPARTEN AV MENNESKENE. Tallet på ryttere som var i hæren deres, var tyve tusen ganger ti tusen [200 millioner]; jeg hørte tallet på dem. Og i mitt syn så hestene og rytterne deres slik ut: Mennene hadde brynjer som var ildrøde, mørkeblå og svovelgule... og ut av munnen deres stod ild og røk og svovel. En tredjepart av menneskene ble drept av disse tre plagene, av ilden og røken og svovelen som kom ut av hestenes munn» (Åp. 9:15-18). Det var en visjon av en hær som setter inn en voldsom ildkraft og har en forbausende variasjon av våpen. I den påfølgende krigen og følgende av den blir en tredjedel av menneskeheten drept.

De syv siste plager

Nå kommer det tredje veropet eller det syvende segl — de syv siste plagene. (Se Åpenbaringen 16.) Her er et sammendrag av ødeleggelsene som venter:

1. Den første engelen skaper en forferdelig sykdom, «vonde og farlige byller slo ut» på den delen av menneskeheten som bar «dyrets merke».

2. Den annen engel ødelegger alt liv i havet.

3. Den tredje engel forurenser alt ferskvann — elver og vannkilder.

4. Den fjerde engel påvirker solen, så den fikk «makt til å svi menneskene med ild».

5. Den femte engel påvirker også sollyset ved å stoppe det fullstendig og forårsaker dermed totalt mørke i «dyrets» rike.

6. Den sjette engel leder verdensbegivenhetene slik at veldige hærer ledes til Megiddodalen i Palestina til et endelig slag som ukorrekt blir kalt Harmageddon.

7. Den syvende engel representerer slutten på menneskets sivilisasjon slik vi kjenner den. *Nådestøtet* kommer med en rekke av veldige hendelser, hvorav noen beskrives.

Johannes skriver: «Og det kom lyn og drønn og tordenbråk, og et

jordskjelv som det ikke har vært maken til så lenge det har levd mennesker på jorden... og folkenes byer raste sammen... Hver øy vek bort, og fjellene forsvant. Og fra himmelen falt svære hagl... over menneskene» (Åp. 16:17-20).

De himmelske tegn og Herrens dag kulminerer i et slag hvor hærene til en verdensorganisasjon som har bragt alle folkeslag sammen, utryddes. Johannes forteller at denne verdenshæren er ledet av åndeverden. «Dette er demoniske ånder som gjør under og tegn, og de går ut til kongene i hele verden for å samle dem til krigen på Guds, Den Allmektiges store dag» (Åp. 16:14).

En demonisk *tidsånd*, en ånd som vil få tidligere herskeres galskap til å virke tamme, vil gripe verden. Men Gud vil brått stoppe denne galskapen.

Profeten Sakarjas skremmende beskrivelse, viser at disse hærene bokstavelig talt går opp i damp — som om de skulle bitt fanget i midten av en atommalstrøm. Sakarja skriver i åpenbaringslike uttrykk: «Dette er den plage som Herren vil la ramme alle folk som går til strid mot Jerusalem: Kjøttet skal råtne på dem mens de ennå står på føttene. Øynene skal råtne i sine huler, og tungen råtne i munnen på dem» (Sak. 14:12).

Nå har vi sett to fremtidsutsikter. Begge er nedslående. Men det

er dårlige og gode nyheter. De dårlige nyhetene: Det vil komme en tid med hungersnød og pest. De gode nyhetene: Det finnes en Gud i himmelen som vil arbryte dette terrorregimet — atomvinteren — på jorden. Ja, du kan unnslipe den! Fortsett å lese dette bladet, så vil du få vite hvordan!

Menneskehetens siste håp

Mens Kristus var her på jorden, spurte disiplene ham: «Hva er tegnet på ditt komme og verdens ende?» (Matt. 24:3). Han svarte: «For da skal det bli trengsler så store som det aldri har vært fra verdens begynnelse til i dag, og som det heller aldri mer vil bli. Om den tiden ikke ble forkortet, ville ikke noe menneske [overleve]. Men for de utgaltges skyld skal den tiden forkortes» (Matt. 24:21-22).

Det siste budskapet i Åpenbaringen er et budskap med stort håp, menneskets eneste håp. Det forteller oss at representanter fra forskjellige land og folk vil overleve den neste krigen og at Guds familie vil ta ansvar og omforme menneskets samfunn til et samfunn sentrert om Gud.

Som Johannes skrev: «Den syvende engelen blåste i sin basun. Da hørtes det i himmelens røster som ropte høyt: Herredømmet over verden er tilfalt vår Herre og hans Salvete, og han skal være konge i all evighet» (Åp. 11:15).

Profeten Mika skrev majestetisk

i poetiske vendinger om denne nye, vidunderlige morgendagens verden. «Han skal skifte rett mellom mange folk, felle dom for mektige folkeslag langt borte. De skal smi sine sverd om til plogskjær og spydene til vingårdskniver. Folk skal ikke lenger løfte sverd mot folk og ikke lenger lære å føre krig. Men alle skal sitte trygt, hver under sitt vintre og fikentre, og ingen skal skremme dem. For Herren, Allhærs Gud, har talt» (Mika 4:3-4). □

Fremtidens utopia Morgendagens vidunderlige verden

Helt siden sivilisasjonens frembrudd har menneskeheten lengtet etter å leve i en verden hvor ethvert fysisk, mentalt og åndelig ønske kunne oppfylles. Vårt nye særtrykk «Fremtidens utopia» viser fra Guds Ord at vår Skaper snart vil etablere et slikt utopia — med universell fred og fremgang, en verden som bobler over av glede og lykke!

FRA UTGIVERENS PENN

(Fortsatt fra side 1)

stoffbruk, godtar dere en praksis som ødelegger liv. Dere kan ikke gjøre et skille mellom bruk av stoff ved et finere selskap i Los Angeles og bruk av stoff i en eller annen bakgård. Moralsk stiller de likt.»

Sterke ord, dette! Fru Reagan lot ingen være i tvil om hvilket standpunkt hun hadde. Enkelte spørsmål er for viktige til å bli påvirket av partipolitikk og midlertidig popularitet som ofte blender synet til offentlige skikkelser.

Ironisk nok døde en evnerik ung atlet, Len Dias, av et hjerteattak på grunn av narkotika bare fem dager før fru Reagan besøkte Los Angeles for å avholde sin tale.

Tre dager senere døde Don Rogers av en overdose kokain, også han en ung atlet på toppen av sin idrettskarriere. Han døde dagen før han skulle gifte seg. Slik ble fru Reagans bekymring understreket.

Denne førstedamen bryr seg ikke om sin

popularitet når det gjelder å motarbeide stoffmisbruk. Hun har bragt sin bekymring ut over Amerikas grenser og oppmuntret også andre lands førstedamer til å gjøre noe.

Vi i *Den Enkle Sannhet* applauderer fru Reagan for det hun gjør. Vi vil be våre millioner av lesere i nesten alle land på jorden om grundig å studere hennes ord.

Jeg innser at de færreste av oss er offentlige skikkelser. Men vi setter personlige eksempler i våre ekteskap, på arbeidsplassen, i våre personlige vaner. Det er hva vi gjør, ikke hva vi tror, som viser hva vi virkelig tenker! Stoffmisbruk er bare et nytt eksempel på at den voksne befolknings dobbelstandard faller tilbake på oss alle.

Fru Reagan har hatt mot til å utfordre oss alle til å vurdere hva vi virkelig tror — og så vise det!

Joseph W. Teach

I DETTE NUMMER:

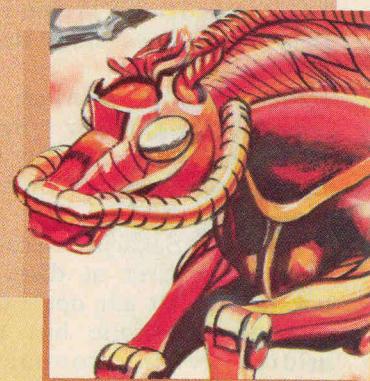

MEN HVORFOR SEX?

Forskerne er forvirret. Pedagoger vet ikke hvordan de skal forklare det. Teologer famler etter et svar. Hvorfor eksisterer sex egentlig?

ATOMKRIG OG ÅPENBARINGSBOKEN

Kan menneskeheten overleve en total atomkrig?

HAR DU GJORT NOE MED HULLET I HODET DITT?

Du og hele resten av menneskeheten mangler noe. Likevel kan du oppdage hva du har lett etter.

EN ANSVARFULL FØRSTEDAME

Fru Reagan lar ingen være i tvil om hva hun mener om narkotikaondet.

Se «Morgendagens Verden» på fjernsyn.

Sky-Channel — 01.00 hver søndag morgen.

Oslo, Norge: Janco-Visjon — kl. 20.30 hver onsdag kveld.